

glas NOTRANJSKE

Cerknica, maj 1967

Cena 50 par (50 S din)

Cerknica, 1. junija 1967

Leto VI. St. 5

GLASILO SZDL OBČINE CERKNICA

Moderna avtomobilska cesta bo tekla mimo Unca

Več kot mesec dni že merijo strokovnjaki traso nove avtomobilske ceste, ki bo tekla od Ljubljane do Razdrtega. Projekti bodo gotovi do konca letošnjega leta, gradnja ceste pa naj bi se pričela prihodnje leto spomladi. Ta cesta bo doslej najmodernejša pri nas, saj bo imela dva vozna pasova, široka po 7,5 m, razen tega pa bo imela na robovih še po 2,5 m široka odstavna pasova. Vsak pas bo imel dve stezi v vsako smer, za vožnjo in prehitavanje. Med obema pasovoma bo 3 metre zelenega pasu. V celoti pa bo cesta široka 26,40 m.

Strokovne ocene za graditev hitrih cest v Sloveniji so postavile za najbolj nujno graditev odsek htre ceste od Ljubljane preko Postojne do Razdrtega. Ugotovljeno je, da je to najbolj obremenjen odsek na sedanjem cestnem križu Slovenije. Strokovna ocena označuje smer hitre ceste od Ljub-

rici in Trstu ter Kopru, Pulju in Reki.

Cesta bi se pri Ljubljani odcepila od sedanje pri Dolgem mostu, potekala bi preko barjanskih osamljenecov ni pri Sinji gorici zavila čez Barje proti Verdu in Šampetovemu mostu. Pod Šampetovim mostom bo cesta presekalala železnico in po Dolinski poti mimo Logateca zavila na levi breg Planinskega polja. Tu bo tekla mimo vasi Laze in do Ravbarkomande v Postojno. Priključki na novo cesto so predvideni na Vrhniku, pri Logatecu, pri Uncu in v Postojni.

Pričakujejo, da bo veljal kilometer nove avtomobilske ceste čez milijardo starih dinarjev. Predlagano je tudi, naj bi se gradnja ceste finansirala delno tudi z inozemskimi krediti, posebej še zato, ker je ureditev te cestne povezave pomemben dejavnik za nadaljnjo rast neblagovnih deviznih dohodkov, ter zato, ker je predvidena uvedba cestnine. Računajo, da bi pri običajnih pogojih za kredite, ki se dajejo za graditev cest, lahko cestnina sama pokrivala letno anuiteto. Menijo tudi, da bi v bodoče postala cestnina eden izmed virov sredstev, s katerimi bi omogočali nadaljnjo gradnjo hitrih cest v Sloveniji.

Od Ljubljane do Postojne se bo po dograditvi nove ceste razdalja zmanjšala od dosedanjih 52 km na 42 km. Od Ljubljane do Sežane pa ne bo več kot 80 km.

Na zadnji seji Občinske skupščine so se odborniki odločno zavzeli, da se mora ob prvi fazi gradnje ceste graditi tudi priključek naše ceste na novo cesto pri Uncu. Posebno je pri tem pomembno dejstvo, da Hrvaška gradi moderno cesto od Crikvenice čez Gorski Kotor do Prezida, tu pa je vezana na našo cesto čez Loško dolino, Cerknico do Planine.

Danir Mazi

Mimogrede s Francem Levcem, poslancem organizacijsko političnega zbora Skupščine SR Slovenije

Za živahnejši samoupravni mehanizem v komuni

Dosedanega političnega sekretarja občinskega komiteja Zveze komunistov Cerknica Franca Levca, ki je bil na zadnjih volitvah izvoljen za poslanca organizacijsko političnega zbora Skupščine SR Slovenije smo vprašali, za kaj se bo predvsem prizadeval, da bi opravičil zaupanje volivcev, ki so zanj glasovali.

»Oprostite, če takoj povem, da tako izrazito provokativnega vprašanja nisem pričakoval,« je odvrnil tovariš Levce. »Tisti časi, ko je bil pred voltvami in še nekaj časa po njih volilni 'golaž' nekaj čisto običajnega, so namreč po mojem mnenju v naši družbi že zdavnaj minili in preživeli.«

»Tega nismo mislili tovariš Levce. Gre le za vprašanje o vaših konceptih, o vašem mnenju glede tega, kako bi lahko učinkovito zastopali občane v republiški skupščini. Kaj lahko rečete o tem?«

»Veliko je odvisno od tega, kakšen delovni program si bo zastavil skupščinski zbor, katerega član sem postal. Mislim pa, da bo delovanje samoupravnega mehanizma v naši družbi, predvsem pa v komuni eno izmed bistvenih torišč našega dela. Pri obravnavanju teh vprašanj pa bi po mojem mnenju morali pozabiti na ozke, občinske interese, namesto tega pa znotraj skupnih družbe-

nih interesov povezovati tudi interese, želje in zahteve posameznih naših komun. Takšno obravnavanje in pristop k problematiki bi tudi meni osebno pomagalo širiti obzorje in znanje. Zaradi tega upam, da bom uspel zadovoljivo odgovorjati na vprašanja naših občanov, ki so me izvolili in da bom njihove upravičene zahteve, oziroma stališča lahko dokumentirano zagovarjal tudi v skupščini, če bi se to izkazalo za potrebno.«

M. G.

S seje plenuma Občinskega sindikalnega sveta

Predsedstvo občinskega sindikalnega sveta v Cerknici si že dalj časa prizadeva, da dobi točen pregled gospodarjenja v občini. V ta namen je bila izdelana analiza, o kateri so razpravljali na seji plenuma.

Ugotovili so, da so bili rezultati gospodarjenja v letu 1966 zadovoljivi. Sicer je čutili pomanjkljivost na posameznih področjih, kot so: realni osebni dohodki so ponekod v stagnaciji, občuti se padec ekonomičnosti, na rentabilnost občutno vpliva revalorizacija. Ekonomičnost pada zaradi porasta cen, medtem ko cene gotovih izdelkov niso porastle. Vprašanje prehoda na 42-urni delovni teden je še zmeraj »rak rana«. Nekatere gospodarske organizacije so načela že izdelale, so pa še take, ki se tega še niso lotile. Dejstvo je, da med podjetji ni prave povezave in sodelovanja, kar občutno vpliva na slabše stanje po posameznih področjih. Kot primer so navajali, da bi se lahko združila trgovsko in gostinsko podjetje »Škocjan« in Gostinstvo. Prav tako ugotavljajo, da je odveč, če ima svojo trgovino z istim blagom KZ »Gradišče« in

»Škocjan«. Center obrti ima svojo tapetniško delavnico, Brest se njenih uslug ne poslužuje, temveč daje delo podjetju »TAPO« Ljubljana. Nesorazmernost se tudi kaže v cenah kmetijskih pridelkov, saj so pri nas za ca. 12% višje kot na primer v Ljubljani. Ravno tako ni določenega reda v obrtni dejavnosti. Vse več je takih, ki šušmarijo, medtem pa nezaposlenost nenehno raste. Da je bila seja plenuma res plodna, nam povedo naslednji sklepi:

● Pri zaposlovanju se v bodoče kolektivni ne zapirajo sami vase, temveč morajo dati možnosti selekcije kadra.

Sindikati morajo to stališče zastopati v vseh delovnih organizacijah.

● Višek delovne sile, ki nastane zaradi modernizacije, naj se zaposli po možnosti v okviru istega podjetja. Pri zaposlovanju se je treba striktno držati pravila, da ne zaposlovati take, ki imajo kmetije ali kake druge vire dohodka.

● Preanalizirati je treba vsa delovna mesta, na katerih so sedaj zaposleni upokojeanci ter ugo-

tovat, da bodo ta delovna mesta zasedli nezaposleni.

● Izdelati je elaborat možnosti zaposlitve mladine, ki letos konča osnovno šolanje.

● S posredovanjem SOB Cerknica je treba odpraviti črne vinotoče, šušmarstvo in druge nezakonite dejavnosti.

● V gospodarskih organizacijah naj se v okviru občine dopolni srednjeročni plan gospodarskih organizacij in občine, kot celote in s tem skuša zajeti optimalno izkoriščanje kapacitet. Ravno tako naj bi se srednjeročni plani vsako leto dopolnjevali.

● Proučiti je treba možnost izdelave finalnih izdelkov iz desk iglavcev, ki se sedaj izvažajo izven občine.

● Še nadalje je proučevati možnost integracije industrije in gozdarstva na našem področju. Pri tem naj aktivno sodelujejo sindikalne podružnice.

Pogovorili so se še glede financiranja časopisa »Glas Notranjske«. Člani plenuma so bili mnenja, da je treba vprašanje financiranja nujno rešiti, saj je bil

Pogovor s Tonetom Kraševcem

Odločitve naj bodo odsev želja občanov

Z novim predsednikom občinske konference SZDL Cerknica smo izmenjali nekaj besed. Novi vodja organizacije običajno pomeni tudi nov način dela. Dandanes, ko Socialistična zveza ne more več samo posplošeno agitirati za reformo, ampak mora na številne zahteve občanov na predvolilnih zborovanjih učinkoviteje reagirati, se pokaže kadrovska sprememba v vrhu občinske organizacije še posebno pomembna. Organizacija SZDL bo morala dosledneje vztrajati pri tem, da nova predstavniška telesa in drugi pristojni organi proučujejo in uspešneje urejajo konkretne probleme, ki nastajajo ob reformi.

»Kakšno bo vodilo pri vašem delu, tov. Kraševce?«

»Prizadeval si bom, da bo čimveč ljudi sodelovalo pri odločanju, pač po starem pravilu: več glav več ve.«

»Glede na trenutne razmere v naši družbi vas čakajo težke naloge.«

»Da, mnogo bo pa odvisno od prizadevnosti članov naše organizacije. Samo vsi skupaj bomo lahko uspevali. Pred sprejetjem posameznih sklepov bom skušal pripraviti čimveč razprav, da bo potem odločitev dejanski odsev želje občanov.«

»Kaj menite o Krajevnih skupnostih, kakšne imamo sedaj?«

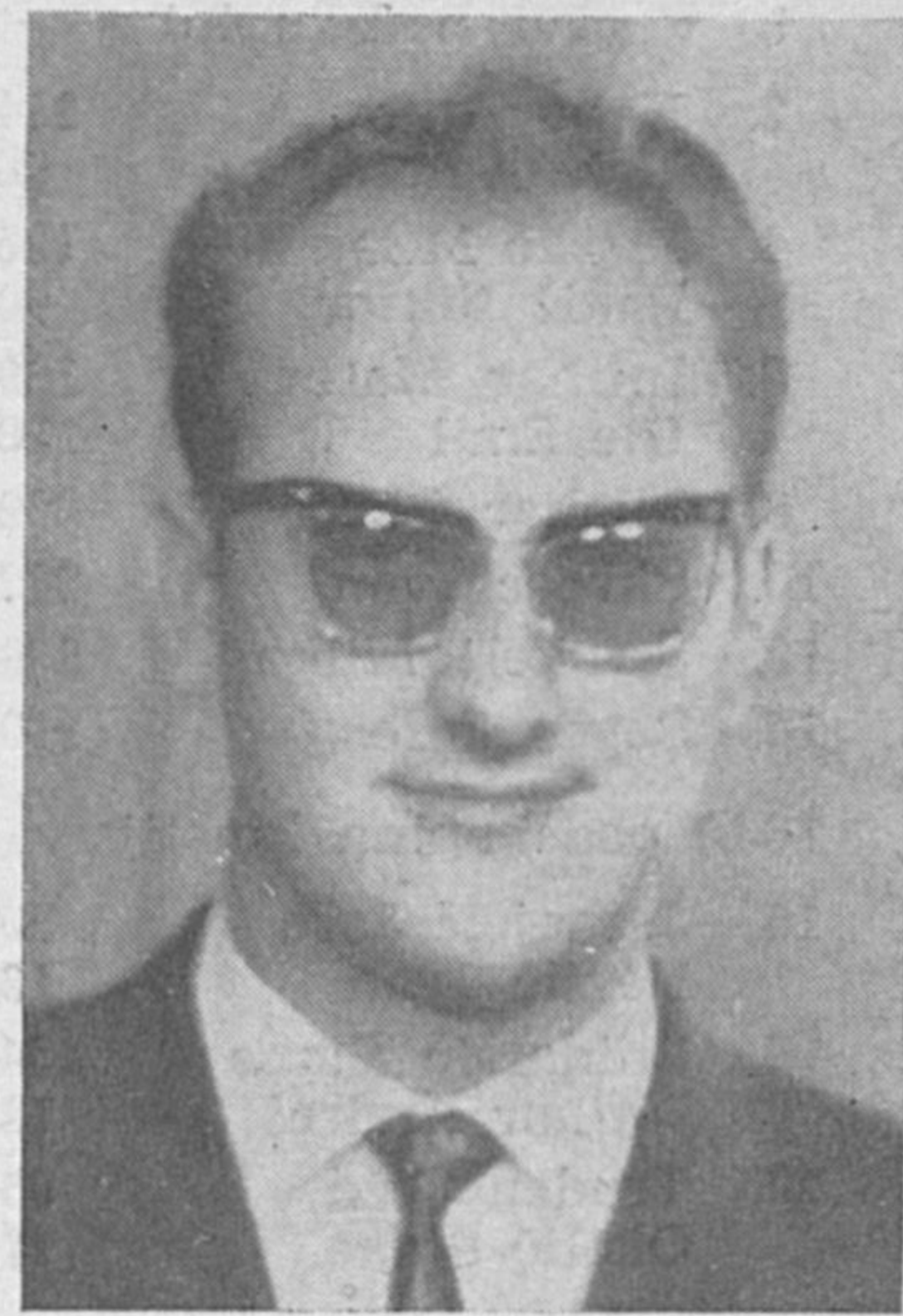
»Vlogo Krajevnih skupnosti bomo skušali razširiti od zgolj komunalnih dejavnosti na celotno življenje kraja. Programi dela Krajevnih skupnosti naj bi po mojem obsegali tudi plane dela društev in drugih organizacij. Pri tem so prišli v Loški dolini doslej najdlje.«

»Kaj pa povezava gospodarstva z življenjem v občini?«

»No, tudi tu bo treba marsikaj storiti. Dela bo mnogo od problemov zaposlovanja do ob-

veščanja občanov o utripu gospodarstva v občini.«

»S tem v zvezi je tudi vprašanje obstoja Glasu Notranjske?«

»Seveda, izhajati pa moramo predvsem s stališča, da nam je glasilo potrebno. Vendar pa se bo treba pomeniti glede koncepta lista in pri začetni poti potem vztrajati.«

D. M.

OBVESTILO

Bralcem in naročnikom se oprostam zaradi zamude majske številke. Do zamude je prišlo zaradi tehničnih razlogov. Upamo, da bo Glas Notranjske odslej redno izhajal. Že z naslednjo številko bo pričel izhajati v večji nakladi in bo tako postal res glas vse Notranjske. Tudi obseg bomo povečali. Naposled upamo, da bomo rešili tudi problem financiranja lista.

Uredništvo

PRISRČEN SESTANEK

Dne 18. marca 1967 smo se »mamice iz zaporov« zbrale v Ljubljani na stanovanju dr. Marje Boršnikove. Na žalost ni bilo vseh, ene se niso mogle udeležiti tega srečanja, druge pa so nas za vedno zapustile. Počastile smo jih z enominutnim molkom.

V tistih hudih časih, ko nas je okupator bičal, smo včasih mislile, da ne bomo zdržale vsega gorja. Vendar vera v zmago pravice nas je vsak dan bolj hrabrila in kljub vsemu smo dočakale težko pričakovano svobodo.

Najtežja od vsega pa je bila naloga — postati mati v zaporu. In to nas je najbolj bolelo, ker so morali trpeti tudi naši nedolžni otročki.

Med vojno smo skupaj trpele. Srečanje po 25 letih pa je bilo zelo prisrčno in smo obujale spomine pozno v noč.

Kljub temu, da sedaj živimo vsaka po svoje širimo naše domovine, nas misel na skupaj preživete čase v zaporu in taboriščih še vedno združuje. Zato smo si ob slovesu želele vse, da bi se še kdaj srečale.

Katarina Klančar

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občina Cerknica podaja na podlogi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Ur. l. SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu volitev odbornikov zbora delovnih skupnosti Skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 19. in 23. aprila 1967

Za odbornike zbora delovnih skupnosti občinske skupščine so kandidirali in bili izvoljeni naslednji kandidati:

Vol. enota	Kandidirali so:	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Nevelj. glasov
A. V skupini gospodarstva				
a) v prvi podskupini				
2.	Kebe Anton Urh Anton	214 98	Kebe Anton	8
4.	Pleško Milan Pakiž Viktor	135 90	Pleško Milan	10
6.	Intihar Matevž Ule Emil	169 118	Intihar Matevž	16
8.	Mlakar Miro	222	Mlakar Miro	10
10.	Škrbec Ivan	232	Škrbec Ivan	6
12.	Štrukelj Milka	309	Štrukelj Milka	14
14.	Šepc Jože	119	Šepc Jože	9
16 b)	podskupina kmetijstva		Jernejčič Jože	2
16.	Jernejčič Jože Ileršič Ivan	30 16	Žnidaršič Stane	—
18.	Žnidaršič Stane Intihar Andrej	54 12	Okoliš Stane	3
20.	Truden Jože Okoliš Stane	65 77	Lenarčič Edvard	—
B. Skupina kulture in prosvete				
22.	Lenarčič Edvard	29		
C. Skupina delovnih ljudi v državnih organih, družbenih organizacijah in društvih				
24.	Udovič Ivanka Bavdek Tone	24 6	Udovič Ivanka	1
26.	Strle Milan Svet Frančiška	24 28	Svet Frančiška	—

Številka: 013-03/67
Datum: 23. 4. 1967

Tajnik:
Boris Svet l. r.

Predsednik:
Borut Potrata l. r.

Član:
Jože Skuk l. r.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občina Cerknica podaja na podlogi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Ur. l. SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu nadomestnih volitev za odbornika občinskega zbora občinske skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 23. aprila 1967.

Za odbornika občinskega zbora občinske skupščine sta kandidirala in je bil izvoljen naslednji kandidat:

Vol. enota	Kandidirali so:	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Nevelj. glasov
24.	Mihelčič Janez Prevec Franc	216 72	Mihelčič Janez	13

Številka: 013-03/67
Datum: 23. 4. 1967

Tajnik:
Boris Svet l. r.

Predsednik:
Borut Potrata l. r.

Član:
Jože Skuk l. r.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občina Cerknica podaja na podlogi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Ur. l. SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu volitev odbornikov občinskega zbora Skupščine občine Cerknica, ki so bile dne 23. aprila 1967

Za odbornike občinskega zbora občinske skupščine so kandidirali in bili izvoljeni naslednji kandidati:

Vol. enota	Kandidirali so:	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Nevelj. glasov
1.	Kraševc Tone Zorman ing. Franc	254 324	Zorman ing. Franc	70
3.	Mevec Franc	412	Mevec Franc	21
5.	Gornik Tone	483	Gornik Tone	12
7.	Tornič Slavko	134	Tornič Slavko	37
9.	Borštnik Janez	109	Borštnik Janez	16
11.	Telič Jože Tekavec Franc	95 57	Telič Jože	2
13.	Mikec Stanko Škrabec Alojzij	70 131	Škrabec Alojzij	16
15.	Marolt Alojzij Mulec Jože	195 190	Marolt Alojzij	22
17.	Pakiž Janez Žnidaršič Ludvik	102 76	Pakiž Janez	15
19.	Švigelj Jože	425	Švigelj Jože	10
21.	Avsec Jože	291	Avsec Jože	16
23.	Zapušek Darij Buh Janez	185 98	Zapušek Darij	13
25.	Komidar Alojzij Baraga Jakob Perušek Ivan	214 62 81	Komidar Alojzij	17
27.	Strle Maks	210	Strle Maks	7

Številka: 013-03/67
Datum: 19. 4. 1967

Tajnik:
Boris Svet l. r.

Predsednik:
Borut Potrata l. r.

Član:
Jože Skuk l. r.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov občinske skupščine občina Cerknica podaja na podlogi 91. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih skupščin (Ur. l. SRS, št. 7/67)

POROČILO

o izidu nadomestnih volitev za odbornike zbora delovnih skupnosti, ki so bile dne 19. aprila 1967

Za odbornike zbora delovnih skupnosti občinske skupščine so kandidirali in bili izvoljeni naslednji kandidati:

Vol. enota	Kandidirali so:	Glasovalo za kandid.	Izvoljeni kandidat	Nevelj. glasov
A. V skupini gospodarstva				
a) v prvi podskupini				
1.	Mele Franc Braniselj Franc Mlinar Danilo	74 73 68	Mele Franc	18
C. V skupini delovnih ljudi v državnih organih, družbenih organizacijah in društvih				
25.	Petkovič Dragoljub	35	Petkovič Dragoljub	2

Številka: 013-03/67
Datum: 23. 4. 1967

Tajnik:
Boris Svet l. r.

Predsednik:
Borut Potrata l. r.

Član:
Jože Skuk l. r.

Stolpec naših rojakov iz tujine

JOSEPH ROŽANC, 56, rue de Paris, Le Perray en Yvelines 78, France:

Cenjeni urednik!
Prav zadovoljen sem, ko dobim Glas Notranjske vsak mesec in ga prav rad berem, ker piše o mojem rojstnem kraju. Doma sem iz Martinjaka in se po domače pri nas reče pri Susmanu. Lansko leto avgusta sem praznoval 70-letnico starosti, kar sem prav lepo proslavil v krogu mojih sinov in njihovih družin. V Franciji živim že 40 let. Vse bralce in bralke Glasa Notranjske prav lepo pozdravljam in želim mnogo uspehov.

JOHN ZALAR, 833 n. st. Clair st., Painesville, Ohio 44077 USA:

Cenjeno uredništvo!
Čeprav je tukaj manjše število starejših Slovencev, smo mi dokaj aktivni in radi prebiramo domače novice, katere nam prinaša Glas Notranjske. Zato vam posredujem naslov treh novih naročnikov in sicer: Drobnič John, Mary Modic in Jennie Troha. Naše mesto se nahaja ob Erie jezeru, vzhodno od Clevelanda. Tu so bili prvi slovenski naseljenci Ložani in Bločani. Ko sem jaz prispel 1915. leta, je tu živelo pet slovenskih družin in kakih deset samcev, ki so bili pri njih na hrani. Vsi smo bili zaposleni v novi kemični tovarni, nekateri pa v pristanišču ob jezeru. Kasneje je prišlo v naše mesto veliko število Slovencev, tako da smo ustanovili štiri podpora slovenska društva in slovenski klub. Dom, kjer se shajamo in preganjamo čas z raznimi igrami, je vedno močno obiskan. Lansko leto je bila med nami moja sestrična Ančka Šega iz Cerknice, ki je bila na obisku pri sestri Fani Pillar. Upamo, da je bila zadovoljna v naši družbi. Zelo me bo veselilo, če bo kdaj objavljeno kako poročilo v Glasu iz Otav in Svetega Vida, po novem Žilc. Lepo vas vse pozdravljam.

A. A. BOMBACH 184 — 17 Street N. W. Barberton Ohio 44203 U. S. A.:

Spoštovano uredništvo!
Ponovno se vam oglašam z nekaj vrsticami, ker se še vedno rad spominjam petletnega bivanja na Rakeku, kar sem priobčil v februarški številki Glasa Notranjske. Opozoriti vas moram, da mi časopis neredno prihaja. Morda je kaka napaka v naslovu. Prilagam vam izrezek iz našega časopisa, kjer piše o bombnih napadih, ki so bili ob novem letu na jugoslovanske ambasade v Kanadi. Lahko vidite, kako smo kritično ocenili te zločine. Vsi sodelavci Glasa Notranjske sprejmite mnogo tovariških pozdravov.

P. S. uredništva
Zahvaljujemo se vam za vaš prispevek in vam sporočamo, da smo tako kot ste nam pisali govorili z vašim sorodnikom Jožetom Bombačem, šefom gostilne Lovec na Rakeku o vaših vtisih. Opravičili smo vas in mu povedali, da želite, da vam več piše.

Vse izseljence iz našega področja prosimo, da bi še številneje pisali našemu listu o življenju v Ameriki in o vtisih, ki so jih morda imeli v naši deželi. Zeleli bi, da bo vaš stolpec vedno zapolnjen z različnimi zanimivostmi, katere tudi naši občani zelo radi berejo.

Urednik

Pisma uredništvu!

Tov. urednik!

Zelo rad prebiram Glas Notranjske. Prve številke letošnjega leta so me spodbudile, da napišem nekaj misli. Menim, da gre posebna pozornost sestavku »Pogovarjali smo se o Glasu Notranjske« in pismu tov. Jožeta Rotarja. Zlasti po-

zdravljamo idejo in prizadevanja uredništva, da bi Glas Notranjske razširili še na druge notranjske občine. Brez dvoma, da bo z uresničitvijo te zamisli glasilo dobilo še pomembnejšo vlogo; obravnavalo bo pereča vprašanja krepitve delavskega upravljanja in komunalnega sistema v več ob-

činah; razširil se bo krog dopisnikov in bralcev, povečala pestrost, olajšala finančna vprašanja itd.

Pri tej priložnosti bi rad povedal še nekaj misli, o katerih bi kazalo razmisliti, ali so vredna upoštevanja. Najprej o naslovu Glasa Notranjske: ne vem, kakšni nagibi so vodili ustanovitelje, da so se odločili za Glas Notranjske, ne pa Notranjski glas, ki je spremljal ljudi po notranjskih vaseh v času NOB v letih 1943/44. Izdajal ga je Okrožni odbor OF

za Notranjsko in tudi »tiskal« v svoji ciklostilni tehniki. Ne bom pojasnjeval, da je imel Notranjski glas zelo pomembno vlogo (v informiranju javnosti, aktivizaciji ljudi za NOB, graditvi prvih ljudskih odborov itd.) in da je bil razširjen po vsej Notranjski od Babnega polja do Dobrove pri Ljubljani. Ni čudno, da je še zdaj marsikom bližji naslov Notranjski glas, kot pa Glas Notranjske, čeprav pomenita oba naslova isti smisel. Prav nič nimam proti sedanjemu naslo-

vu, zdi pa se mi, da bi bil naslov »Notranjski glas« primernejši.

Prepričan sem, da se bo list prej ali slej razširil tudi na druge občine na Notranjskem, saj je ta zamisel tako posrečena, da se človeku čudno zdi, da še ni uresničena. Menim, da bi bilo umestno ob priložnosti naslov spremeniti v »Notranjski glas«.

Nadalje bi rad povedal, da v Glasu Notranjske pogrešam sestavke z vsebino o narodno osvobodilnem boju, pa tudi o

Obiskali smo Franca Levca, enega izmed prvih komunistov Loške doline

Razgovor pred praznikom

Lepo je te dni hoditi po predpraznični in spomladansko razživeti dolini pod mogočnim spomenikom na hribu. Povsod sveže brazde za plugi in prvo cvetje v vrtovih. Pa mnogo novih hiš ob cesti in vrtnece v gredah. Vse je, kot da je že stoletje tako in kot da ljudje, ki so sklonjeni nad svežo zemljo, ne vedo za nič drugega razen svojega dela.

In vendar sta minili komaj dobri desetletji, odkar se je poleg prah na cesti za zadnjim vojaškim kamionom, ki je peljal tuje vojake brez pušk in iluzij iz doline.

Videz vara! Mnogo je še ljudi ob tej cesti skozi dolino, v teh hišah z vrtovi in vrtnicami, ki niso in ne bodo nikoli pozabili tistih štirih let. Zato, ker je bila tišča njihova mladost, njihova borba, njihovo žrtvovanje.

Ustavili smo se pred lepo obdelanim vrtom pred hišo Franca Levca. V prvomajski številki našega lista smo želeli napisati nekaj spominov starega komunista. Saj jih je v Loški dolini še več: Janez Hribar, Matevž Hace, Feliks Razdrih in bil je tudi pokojni Plos.

Delavci žage na Markovcu se izpred vojnih dni spominjajo svojega tovariša Franca Levca, saj je prve hlode na žagi prevahal še leta 1920. Skupaj so se borili in stavkali za 8-urni delavnik, kajti tedaj so morali delati po 12 ur dnevno. Franc Levec je kmalu postal tajnik zveze lesnih delavcev, kar je ostal 12 let. Bil je večkrat v stavkovnih odborih in delavski zaupnik. Tako so ga leta 1940 sprejeli v Komunistično partijo in postal je eden prvih komunistov v dolini.

»Loška dolina je malo časa pokorno prenašala fašistično tiranijo. Že poleti leta 1941 smo se pričeli pripravljati na upor,« je pripovedoval.

»Kakšen je bil začetek in kdo je vodil prve akcije?«

»Matevž Hribar mi je zgodaj poleti sporočil, da grem na neko konferenco na Vrhniko pri Ljubljani. Ko sem prišel v gostilno Mantova, je bilo že več tovarišev z Notranjske tamkaj. Sli smo v hišo nekega železničarja pri Borovnici in tam sta vodila sestanek Miha Marinko in Franc Popit. Naročila sta nam, da zbiramo orožje, ustanovimo odbore OF ter da se pripravimo na organiziran upor. In potem smo se lotili dela na terenu. Plos je organiziral osnovne celice v Markovcu in Vrhniki, Hace v Starem trgu in Podcerkvi, Razdrih v Vrhniki in okolici, jaz pa v Viševku. Vedno bolj je bilo nevarno, tako da smo hodili ponoči spat v bližnje gozdove. Po napadu na Lož smo pa sploh postali sumljivi in so se hišne preiskave kar vrstile.

»Potem ste kmalu odšli v partizane?«

»Da, pred italijansko ofenzivo poleti 1942 sem odšel, vendar sem ostal sekretar rajonskega komiteja v ilegali. Doma so mi belogardisti zažgali hišo in družino deportirali. Žena in otroci so se vrnili šele malo pred kapitulacijo Italije.«

»Kakšne naloge ste tedaj imeli?«

»Dostikrat prav težavne. Pomislite, včasih je od višje komande

kar prišel ukaz, naj nenadoma priskrbim hrano za nekaj sto ljudi. To pa za ubogo dolino ni bila mala stvar. No, potem se je začela dolga pot. Najprej Zidanskov bataljon, nato Gorjanski, po italijanski kapitulaciji 15. Slovenska udarna brigada. Pri Ozlju sem bil ranjen in sem se zdravil v bolnišnici pri Žumberaku. No, kasneje sem bil še politkomisar v Starem trgu ob Kolpi.«

»Kje ste se znašli pa ob koncu vojne?«

»Najprej sem bil v Grosuplju, potem pa personalni referent za celo ljubljansko vojno področje. Kasneje pa še načelnik vojnega odseka na Rakeku, v Trebnjem, Radovljici in personallec v vojaški bolnici v Ljubljani.«

»Dolga pot. Kakšen vojaški čin ste imeli?«

»Bil sem major. Vendar ne mislite, da mi je bil čin podarjen. Prenekateri večer sem predsedel pri knjigah, ko sem se učil za izpite. No, spominjam se tudi srečanja — bilo je po vojni v gostilni v Trebnjem — ko sem spoznal za mizo enega od nekdanjih žandarjev, ki so pri meni dostikrat preiskovali hišo. V zadoščenje mi je bilo, da sem mu lahko povedal, zakaj niso pri nas nikoli ničesar našli. Vse propagandne letake in pošto sem imel v votli nogi od mize... Ampak, možakar se me je preveč ustrašil, da bi mu lahko še kaj razlagal.«

»Ko ste prišli spet v domačo dolino, ste bili znani po mnogih funkcijah.«

»Ja, nekoč sem jih imel celo 22. Bilo je prehudo, tako da sem po lanski bolezni precej popustil. Nekatero funkcije so pa tudi izredno nevhvaležne. Do nedavnega sem bil na primer predsednik komisije za ugotavljanje delovne in posebne dobe. Ne boste verjeli, koliko očitkov sem že dobil od ljudi, ki jim prošnje niso bile ugodene, ker niso izpolnjevali zakonitih pogojev.«

»In dandanes, kako vam gre?«

»No, pravzaprav bi moral biti zadovoljen, če me ne bi mučila bolezen. Menda je že tako, da vse nikoli ne more biti dobro.«

Tako je govoril Franc Levec, star komunist in partizan, nosilec Spomenice in osmih odlikovanj. Človek, ki se je rodil, delal in se boril v svoji dolini pod hribom, na katerem sedaj klesan granit spominja na štiri velika leta, ki so jih preživeli oni ljudje, ki te dni sklonjeni na poljih dajejo zemlji, da bi jim jeseni še več vrnila.

Danimir Mazi

Jakob Turk s Kozarišča ima samo sedem arov veliko njivico, ki pa mu jo redno orje Jakob Mlakar, tudi s Kozarišča doma. »Traktor bi bil predrag, da bi ga naročil za to-le krpico zemlje, sosed pa mimogrede opravi, ko orje svoje,« je dejal Jakob Turk.

V Cajnarjih ustanovljen aktiv ZMS

V nedeljo, 2. aprila je bil v Cajnarjih ustanovni sestanek aktiva ZMS Cajnarje. Na sestanku so bili prisotni tudi predstavniki krajevnih družbeno-političnih organizacij.

Aktiv pričinja z delovanjem s skromnimi materialnimi možnost-

mi, poskušal pa bo zadovoljiti hotenja in prizadevanja mladih tega konca. Načrt njihovega dela obsega kulturno, družabno in športno dejavnost.

Novemu aktivu želimo uspešno dejavnost.

S. F.

predvojnem revolucionarnem gibanju v naših krajih.

Revolucionarno gibanje, zlasti pa NOB v naših krajih, prav gotovo sodi med najbolj razgibane, seveda tu živijo, ali pa so iz teh krajev drugod, številni bivši borci in aktivisti OF, partije, mladine in žena, bivši interniranci in številni ljudje, ki so aktivno sodelovali v NOB. Tu so se zadrževali tudi drugi številni borci in aktivisti od drugod. Mnogi teh ljudi bi lahko marsikaj zanimivega povedali o svojem udejstvovanju

v NOB, trpljenju, o raznih dogodkih, ki nikakor ne bi smeli v pozabo. Menim, da bi bilo zelo prav, da bi Glas Notranjske objavljaj krajše sestavke (ali pa daljše v nadaljevanjih), ki bi jih pisali ti ljudje. To bi bili zanimivi spomini. Takšno gradivo bi bilo zanimivo, ne samo za ljudi, ki so preživeli drugo svetovno vojno oziroma NOB, ampak tudi za mladino, ki bi jo Glas Notranjske seznanjal s pomembno polpreteklo zgodovino v naših krajih. Iz tega gradiva bi bilo marsi-

kaj zanimivega tudi za muzej Ljudske revolucije v Ložu in končno tudi za zgodovinarje.

Pri zbiranju in obdelavi takega gradiva bi bile prav gotovo pripravljene pomagati organizacije in člani Zveze združenja borcev.

Tov. urednik, kaj vi mislite, ali ne bi bili taki sestavki res potrebni in koristni?

Lojze Mlakar,
Ljubljana,
Zarnikova 12

Mala tribuna občanov

Pred vami je nova rubrika, ki bo poslej redno našla svoj prostor na straneh našega lista. Z njo hočemo dati možnost vsem občanom, da spregovorijo o stvareh, ki jih zanimajo, prizadevajo ali o katerih bi želeli spodbuditi javno razpravo bodisi v občinski skupščini ali pa v političnih organizacijah.

Da bi laže zaorali v ledino, smo tokrat sami zastavili nekaj vprašanj našim občanom.

»Kaj mislite o perspektivah vašega podjetja?« je bilo vprašanje, namenjeno Francu Avs-cu, skladiščniku in predsedniku sindikalne podružnice Lesne industrije GABER v Starem trgu. Odgovoril je tako-le:

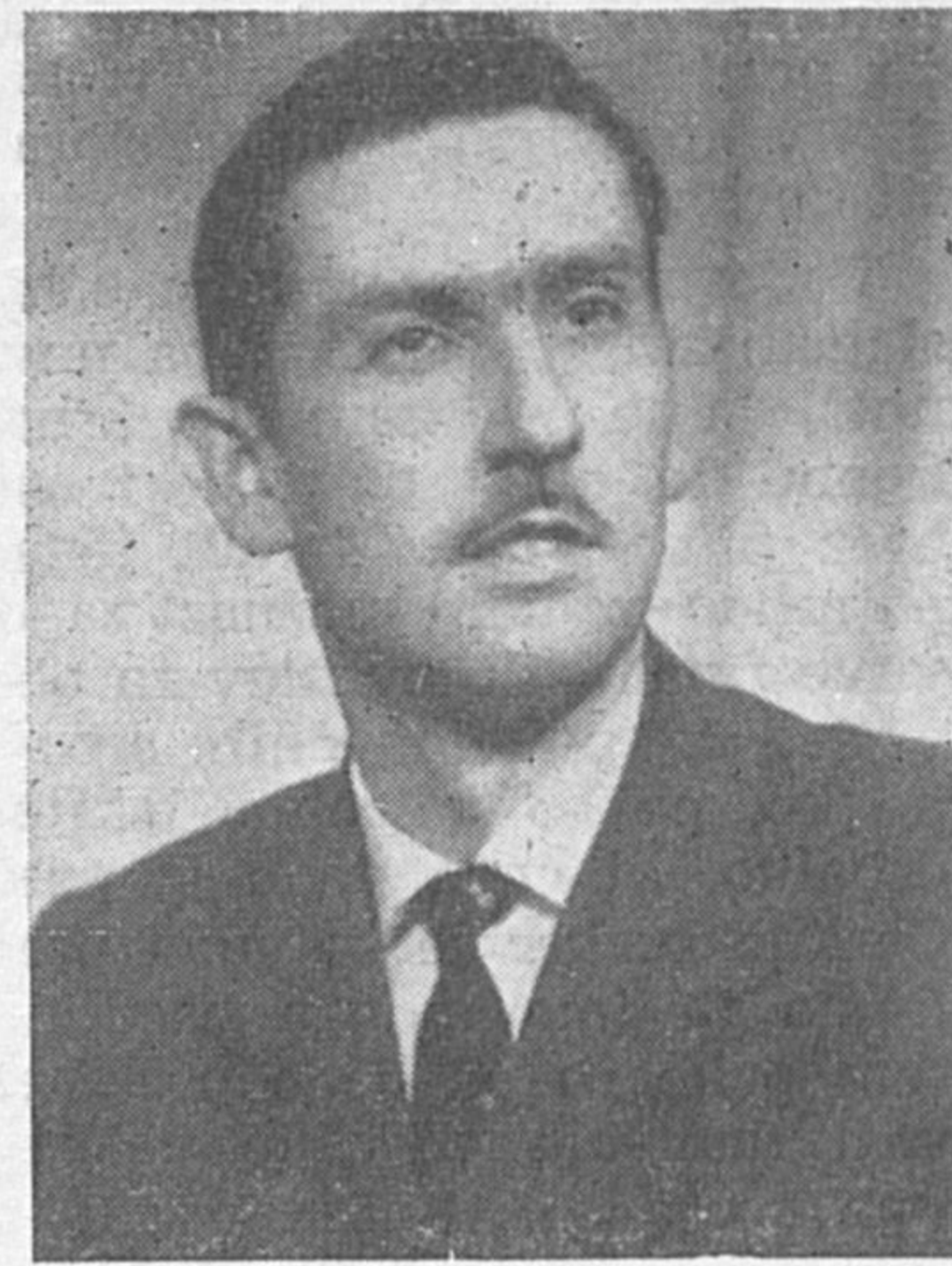
»Občutek imam, da nam je predolgo dobro šlo in da zaradi tega reforme nismo pričakali dovolj pripravljeni. Zdaj se nam to po malem maščuje. Mislim pa, da bomo še zvožili, da še ni vse zamujeno. Treba pa bo posvetiti več skrbi komercialni in izvozu, še zlasti pa povezovanju s sorodnimi pod-

lektivoy Gozdnih gospodarstev in lesne industrije, ki jih eksistenčni položaj kmetov briga toliko kot nič. Za nas Notranjce pa gozd pomeni biti ali ne biti in vsaj vprašali naj bi nas, kako naj naredijo, da ne bi bili postavljeni čisto ob zid in odvisni od vsakokratnih mišljenj tistih odgovornih posameznikov, ki izdajajo sečna dovoljenja.

Ce si to upate napisati, potem verjamem, da je vsaj Notranjski glas časopis, ki se ne boji objavljati mišljenj občanov, ki marsikdaj mislijo drugače od uradne občinske in družbene politike!« (Upali smo si! — uredništvo GN.)

»Kako se počutite v vašem kolektivu?« pa je bilo vprašanje, na katerega je odgovarjal Vinko Franič, gradbeni delavec iz Sanskega mosta, ki je zdaj že več kot tri leta zaposlen pri SGP Gradišče v Cerknici :

»Če pomislim, kako živijo moji tovariši drugod, se pravzaprav ne bi smel pritoževati. Vendar pa vem, da tukaj v Sloveniji marsikatero gradbeno podjetje take velikosti kot je naše GRADIŠČE zelo lepo skrbi za počutje svojih ljudi. Po mojem osebnem mnenju bi pri nas vsaj za kopalnice in druge sanitarije lahko bolj poskrbeli, kakor pa so. Tudi zaslužek bi moral biti večji, saj je 50.000 S din na mesec malo, ko pa moram tudi jesti in preživljati tri otroke, ki so ostali pri ženi v Sanskem mostu.« —mG

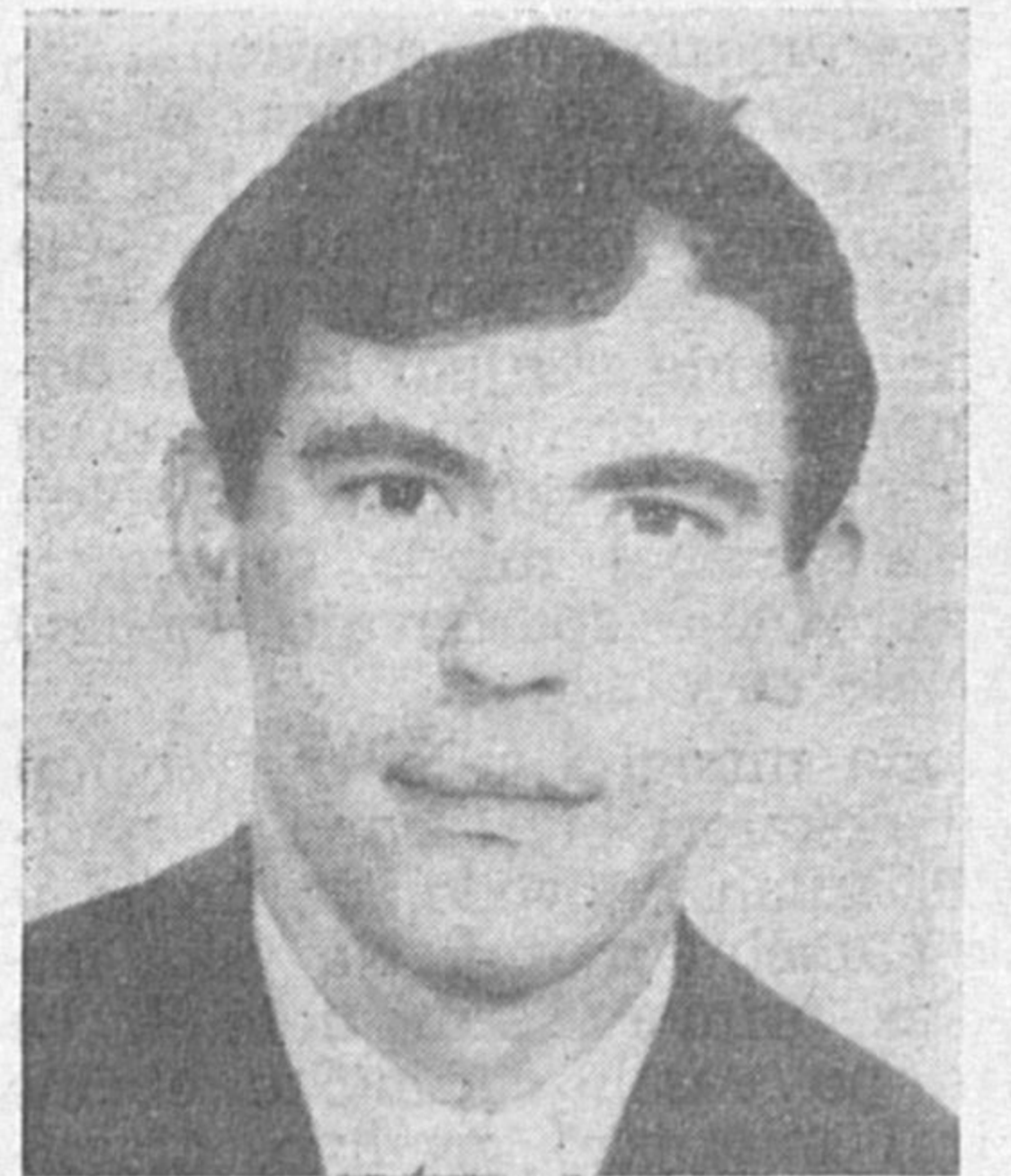
Ivan Lovše

jetji v občini. Ni bilo prav, da smo to odklanjali, ko so nam drugi ponujali roko. Zdaj se je izkazalo, da nam zlasti BREST lahko veliko pomaga, pa čeprav samo s strokovnimi in drugimi nasveti.«

Ivan Lovše, tehnolog v strojnem oddelku Tovarne pohištva kombinata BREST v Cerknici je tako-le odgovoril na vprašanje, zakaj se je odločil za študij na lesnem oddelku srednje tehnične šole, ki ga je pravkar in med prvimi uspešno tudi dokončal:

»Edini vzrok je bil, da sem želel zadržati svoje delovno mesto, za katerega po analitični oceni delovnih mest brez te šole ne bi izpolnjeval pogojev. Zdaj, ko imam šolo, so tudi osebni dohodki nekaj boljši. Važno pa je predvsem to, da zdaj v miru in lažje opravljam svoje delo, ker pač tudi več znam, kot sem poprej. Najin pomenek bi želel izkoristiti tudi za to, da se še enkrat zahvalim kolektivu kombinata BREST, da nam je vsem, ki smo se odločili za študij, pomagal, kolikor le je bilo v njegovih močeh.«

Jože Semič, kmet in občinski odbornik, z Notranjske ce-

Vinko Franič

ste 34 v Cerknici, ni veliko premišljeval, ko smo ga vprašali: »Kaj mislite o naši politiki glede zasebnih gozdov?«

»Brez gozda kmet na Notranjskem ne more živeti! Sedanja zakon o gozdarstvu je bil sprejet samo na željo ko-

Pripomba uredništva!

POŠTOVANI TOVARIŠI! Hvala za pismo! Takoj pa Vas vabimo k nadaljnjemu sodelovanju. Popolnoma se strinjamo z Vašim mnenjem glede sestavkov o NOB. Vselej jih bomo radi objavljali. O naslovu

pa le to: sami smo o tem že premišljevali, premišljevali pa so že ob prvem povojnem izdajanju lista. Vendar smo se lani odločili za nadaljevanje prejšnjega lista (poglejte letnico izhajanja) in obdržali naslov Glas Notranjske. Menimo, da so temu botrovali tudi jezikoslovni razlogi: »Notranjski glas« le ni isto, kot če bi rekli na primer »Slovenski glas«, ali ne? Zato je Glas Notranjske bolj primeren naslov za glasilo Notranjske, Notranjcev. Ali se strinjate z odgovorom

Skoraj v vsaki številki (stara pesem):

Kdo bo financiral obnovitev vodovoda Cerknica — Rakek?

Že več let ugotavljamo, da je stanje vodovoda Cerknica—Rakek zelo kritično. Vodovod je star 56 let in ima 32 km zelo izrabljenega cevovoda. Cevi na mnogih mestih puščajo vodo, potrošnikom pa jo primanjkuje. Poleg tega, da vodo primanjkuje, pa je zelo slabe kvalitete. Leta 1963 je bilo iz potoka Cerknica napravljeno improvizirano črpališče brez vsakih čistilnih naprav s tem, da se začasno zadovolji potreba prebivalstva z vodo. V nadaljnji fazi pa naj bi se postopoma obnavljal cevovod. Na vsakem sestanku in zborih volivcev ugotavljamo, da je nujno začeti z obnovitvijo vodovoda. S to ugotovitvijo se vsi strinjamo. Kje pa dobiti sredstva, nam je ostajalo in nam še ostaja nerešeno vprašanje?

Skupščina občine Cerknica in Vodna skupnost Cerknica sta poskusili najeti kredit, katerega pa nista dobili. V občinskem proračunu pa je vsako leto manj sredstev, zaradi tega ni računati, da bi se vodovod obnovil iz sredstev občinskega proračuna. Tudi Republiški vodni sklad nima sredstev za obnovo vodovodov. Zaradi tega so se občani na zborih volivcev odločili za uvedbo samoprispevka za obnovitev vodovoda. Za celotno rekonstrukcijo bi bilo potrebno zbrati 400 milijonov S din, od tega naj bi zbrali uporabni vode v petih letih približno 150 milijonov S din, ostalo pa naj bi prispevale gospodarske organizacije tega področja.

Občani s področja vodovoda Cerknica—Rakek so v nedeljo 23. aprila 1967 glasovali za uvedbo

samoprispevka za obnovitev vodovoda. Od 3.649 vpisanih volivcev v volilni imenik, jih je glasovalo na referendumu 3.197 ali 87,6%. Za uvedbo samoprispevka jih je od teh glasovalo 1.623 ali 50,7%. Ker pa je predpisano, da se samoprispevek lahko uvede samo pod pogojem, ko glasuje več ko 50% volivcev, ki so vpisani v volilni imenik, referendum ni uspel, saj se je odločilo za uvedbo samoprispevka le 44,4% vseh volivcev tega področja. Za uvedbo samoprispevka so se odločili samo volivci Rakeka, Unca in Brezji.

Občani so na voliških dajali pripombe, da Vodna skupnost Cerknica ne skrbi za redno vzdrževanje vodovoda, poleg tega pa so menili, da je prispevek previsok. Zavedati pa se moramo, da vodovodno omrežje nismo redno popravljali in niti nismo izločevali sredstva v amortizacijski sklad, že pred tem, ko je bil vodovod dan v upravljanje Vodni skupnosti Cerknica.

Vodovod bo še nadalje ostal v slabem stanju, obstaja pa nevarnost, da se cevi zamašijo z usedlinami in bodo potrošniki ostali brez pitne vode. Zaradi tega je potrebno preučiti možnost zagotovitve finančnih sredstev za obnovitev, če pa finančnih sredstev ne bo, pa bo potrebno izključiti črpalko, ki črpa vodo iz potoka Cerknica, ker je ta voda preveč kalna in ima mnogo usedlin. V tem primeru pa bodo posamezne vasi dobivale vodo le nekaj ur dnevno.

Janez Opeka

Zanimivosti iz Loške doline

Turistično društvo Loška dolina je razpisalo nagradno tekmovanje za olepšavo stavb in okolja v letu 1967. V tekmovanje se lahko prijavi vsak občan, ne oziraje se ali je lastnik stavbe ali najemnik. Posebna strokovna komisija bo med letom pregledala zunanost stavb vseh prijavitelcev in najlepše nagradila z denarnimi in praktičnimi nagradami. Prijave sprejema turistično društvo do 15. maja 1967.

Podjetje Kovinoplastika Lož je lansko leto prispevalo krajevni odboru Zveze borcev Loška dolina za novo leto en milijon dinarjev, katere so razdelili socialno šibkim in bolnim članom ZB. Letos pa bo podjetje prispevalo en milijon starih dinarjev za Dan borcev — 4. julij z istim namenom. Podpore bodo razdelili in izročili osebno predstavniki KOZB in odbora aktiva ZB Kovinoplastike Lož.

Že na večkratnih zborih volivcev so občani vasi Babno polje izrazili željo, da se ponovno ustanovi v njihovem kraju oddelek štirirazredne šole. Otroci iz tega kraja se vozijo v šolo v 12 kilometrov oddaljeni Stari trg in Iga vas, ter zaradi neurejenega prevoza zamudijo otroci do 200 učnih ur pouka letno. Zato je razumljivo, da je učni uspeh učencev zelo slab. Poleg tega pa morajo otroci v slabih in še posebno v zimskih meseci čakati avtobus na mrazu, brez nadzorstva; zaradi zamud avtobusa izgubijo še več učnih ur. Z ukinitvijo šole v Babnem polju pa je zamrlo v

kraju tudi celotno kulturno-prosvetno delo.

Na zadnji skupni seji sveta za šolstvo in upravnega odbora sklada za šolstvo in predstavniki pedagoškega zavoda Ljubljana, pa so sklenili, da se ponovno odpre šolski oddelek za 4. nižje razrede v Babnem polju, kot podružnica centralne osemletne šole Stari trg. S tem bodo volivci v Babnem polju zadovoljni.

Po dogovoru je vsako leto za praznik dela 1. maj organizirala posamezna sindikalna podružnica proslavo. Do sedaj so proslave organizirale sindikalne podružnice Brest Cerknica — obrat Marof, Gozdno gospodarstvo Postojna — obrat Snežnik in Gaber Stari trg. Letos je bila proslava 30. aprila v kinodvorani Stari trg. Organizirala pa jo je sindikalna podružnica Kovinoplastike Lož. Na proslavi so sodelovali moški pevski zbor DPD »Svoboda«, Glasbena šola, godba na pihala sindikalne podružnice Kovinoplastike in recitatorji. Popoldne istega dne je bila prosta zabava v domu TVD »Partizan« v Starem trgu.

V podjetju Kovinoplastika Lož so priprave za letovanje članov kolektiva v polnem teku. Organizirali bodo tudi letos počitniški dom v Selcah pri Crikvenici, kjer bodo člani kolektiva letovali po 7 dni. Da pa bi omogočili letovanje tudi tistim članom kolektiva, ki žele letovati v drugih krajih, bo sindikalna podružnica regresirala tem članom 1500 starih dinarjev na dan za dobo 7 dni. V počitniškem domu bodo člani kolektiva prispevali dnevno od 600 do 200 starih dinarjev, kar bo odvisno od njihovih osebnih dohodkov. Borci pred 9. 9. 1943 in upokojenci, ki so nekdanji člani kolektiva, bodo prispevali na dan le 700 starih dinarjev. Če še upoštevamo, da bo vsak član kolektiva prejel kot nadomestilo za karto K-15 15000 starih dinarjev, upravičeni ožji svoji 10000 starih dinarjev in otroci od 4. do 10. leta starosti pa 6000 starih dinarjev, potem ugotavljamo, da bodo tudi letos ugodni pogoji za letovanje v Kovinoplastiki Lož.

Že na večkratnih posvetih, sestankih in zborih volivcev v Loški dolini je bilo ugotovljeno, da krajevni skupnosti Loška dolina

primanjkuje finančnih sredstev za uresničitev programa krajevne skupnosti, kateri znaša za leto 1967 nad 21 milijonov starih din. Zaradi tega so se dogovorili s predstavniki podjetij, da KS napravi na vse delovne organizacije pismene prošnje za finančno pomoč. Predstavniki delovnih organizacij so tudi menili, da ne bo mogoče v celoti realizirati programa, vsekakor pa je potrebno dati prioritetni red nekaterim nujno potrebnim komunalnim ureditvam, prvenstveno pa bo potrebno končati že začeta dela. Krajevna skupnost pričakuje, da bodo delovne organizacije razumele potrebe krajevne skupnosti in odobrila potrebna finančna sredstva.

V okviru DPD »Svoboda« Loška dolina je pred nedavnim uprizorila sindikalna podružnica Kovinoplastike Lož igro »Operacija«, katero si je ogledalo mnogo ljudi. Z »Operacijo« je sindikalna podružnica gostovala tudi v Cabru in Prezidu. Prebivalci Loške doline si še želijo takih in podobnih prireditev.

Prosvetno društvo Ponova vas je v nedeljo 16. aprila uprizorilo v kinodvorani Stari trg igro »Nje ni«. V polni dvorani so gledalci nagradili igralce z burnim aplavzom in so bili navdušeni nad dobro izvedbo igre.

Pred nedavnim je Alojz Kraševc iz Viševka v Loški dolini praznoval že 101. letnico rojstva. Alojz Kraševc je od lanskega leta nekoliko opešal, toda še vedno je živahen in vesel ter se rad spominja raznih dogodkov, tako iz prve in druge svetovne vojne. Zelo pa mu je všeč napredek tehnike, posebno motorizacije. Toda kljub oslabelosti bi še vedno rad živel vsaj deset let. Tudi vaščani se pridružujejo njegovim željam.

Borci Kovinoplastike Lož so za nedeljo 7. maja organizirali izlet v Maribor in na Pohorje. Vsako leto omogoči podjetje in sindikalna podružnica izlet borcev, da si ogledajo razne partizanske kraje. Do sedaj so si borci ogledali že bolnico »Franjo«, Begunje na Gorenjskem, Frankolovo, Velenje, Črnomelj, Metliko in druge kraje v Sloveniji.

Slavko Berglez

Nekaj o muzeju revolucije v Ložu

Krajevni muzej ljudske revolucije v Ložu vzbuja pozornost širše javnosti, ki se zanima za tovrstne kulturne ustanove. Ogleдали so si ga že številni obiskovalci. Pred leti so ga obiskali študentje jugoslovanskih pravnih fakultet. Redni so skupinski obiski učencev osnovnih šol. Zanj se zanimajo srednješolci, kadar pišejo šolske naloge o NOB. Tudi zgodovina najde v njem izvirno dokumentarno gradivo. Tako muzej pripomore, da javnost na sploh in še posebej mlade generacije neposredne spoznavajo vsebino ljudske revolucije.

Toda mnogi ljudje, med njimi tudi nekateri bivši borci in aktivisti, sploh ne vedo, da imajo v svoji občini muzej. Na take redke primere sem naletel, ko sem po vaseh cerkniške občine zbiral muzejsko gradivo. Marsikdo bi rad obiskal muzej ali opozoril nanj svoje prijatelje in znance. Marsikdo, kot kažejo primeri, je zadnja leta odvrigel časopis, zanimiv predmet ali listino iz vojnih časov, ker ni vedel, da tudi to sodi v muzejsko zbirko. Toda kljub temu se dobi pri ljudeh še dovolj dobrega gradiva, ki ga zbira muzej. Zato menim, da nikakor ne bo odveč napisati nekaj o muzeju v Ložu. Spominimo se najprej, kdaj in v kakšnih okoliščinah je nastal.

Muzej ljudske revolucije v Ložu je ustanovila bivša občina Loška dolina 19. oktobra 1961. leta, ko je občina proslavljala 20-letnico partizanskega napada na italijansko vojaško posadko v Ložu. Del napadene posadke je bil prav v hiši, kjer je sedaj muzej. Muzejsko gradivo so zbrale organizacije Zveze borcev leta 1959 in to za razstavo o NOB, ki je bila v domu »Partizana« v Starem trgu. Ta razstava je bila prirejena ob 40-letnici Komunistične partije Jugoslavije. Gradivo — tisk, različne listine, slike, orožje, predmeti — smo zbrali pretežno v Loški dolini. To gradivo je tvorilo osnovo za ustanovitev muzeja. Pri obdelavi gradiva in ure-

ditvi muzeja je strokovno pomagal republiški muzej ljudske revolucije. Otvoritev muzeja je bila tedaj ena najpomembnejših točk proslave občinskega praznika.

Po ukinitvi občine Loška dolina je leta 1963 ustanovitelske pravice prevzela Skupščina občine Cerknica. Toda izpopolnitev muzeja z gradivom iz širšega območja združene občine se je zavlekla. Tako je na stenah in v vitrinah še vedno samo tisto gradivo, ki je bilo ob njegovi ustanovitvi. Šele lani se začne s pomočjo organizacij Zdrženja zveze borcev zbiranje muzejskega gradiva, ki je pokazalo prav dobre uspehe, čeprav je za nami več kot 20-letno obdobje po osvoboditvi. Novo gradivo pa prejema muzej tudi iz nekaterih drugih občin na Notranjskem.

Občinska zborna Zdrženja zveze borcev v Logatcu in na Vrhniki sta namreč podprla zamisel o razširitvi muzeja na njuno območje. Seveda je Muzejski svet ugodno sprejel to njihovo odločilno podporo in sklenil predlagati vsem trem Skupščinam občin Cerknica, Logatec in Vrhnika, da muzej razširimo tudi na občini Logatec in Vrhnika. Upravičeno moremo torej pričakovati, da bodo skupščine teh občin prav kmalu sprejele ustrezne odloke in tako oblikovale ter pravno potrdile razširjeno dejavnost muzeja v Ložu.

Bivši borci in aktivisti v občini Logatec in Vrhnika z razumevanjem sprejemajo razširitev loškega muzeja. Menijo, da se bo v njem ohranilo dragoceno gradivo o naprednem revolucionarnem gibanju na širšem notranjskem območju. In res je tako. V Ložu je že muzej v primernih prostorih, ki so preurejeni in opremljeni prav v ta namen. Nemara ni slučajno, da je muzej ljudske revolucije prav v Loški dolini in da se razširja še na nekatere druge notranjske občine. Loška dolina je bila namreč že v predvojnem obdobju in v času narodnoosvobodilnega boja na-

predno in revolucionarno zelo razgibana. Po kapitulaciji Italije leta 1943 pa vse do osvoboditve je bil v Loški dolini večinoma sedež notranjskega okrožnega političnega in upravnega vodstva. Zato je razumljivo, da se je prav tu ohranilo precej gradiva iz Loške doline, celotnega območja sedanje cerkniške občine pa tudi iz občin Logatec in Vrhnika.

V Logatcu imajo zbrano zanimivo slikovno gradivo iz NOB, s katerim so bili priredili razstavo. To gradivo muzej že prevzema. Tudi na Vrhniki imajo in še zbirajo prav tako pomembno gradivo, ki sodi v muzej. Tako se bo kmalu podvojila muzejska zbirka, saj je doslej muzej že sprejel okoli 1000 novih primerkov (ekspozitov). Muzej bo torej obogatel z gradivom, ki bo razstavljeno in z gradivom, ki bo v arhivu.

Povečan obseg dejavnosti muzeja vsekakor terja tudi njegovo delno notranjo preureditev: delno mora povečati razstavne prostore in potreben je tudi nov scenarij, po katerem bo moči popolneje in pregledneje razvrstiti razstavljeno gradivo.

Občinska skupščina Cerknica in sklad pri občinskem odboru Zdrženja zveze borcev sta v glavnem zagotovila najnujnejša denarna sredstva. Kljub razširitvi bo muzej deloval le z zelo majhnim številom honorarno in samo občasno oziroma delno zaposlenih uslužbencev. Tako bodo stroški vzdrževanja in delovanja muzeja razmeroma zelo nizki. Muzej je torej na dobri poti svojega urejanja in nadaljnega izpopolnjevanja.

Smotno in sodobno urejen muzej ljudske revolucije v Ložu brez dvoma sodi med pomembne kulturne ustanove. Poleg tega prav gotovo sodi tudi med turistične zanimivosti na Notranjskem, čeprav ga turistični prospekt tega območja sploh ne omenja.

Lojze Mlakar

Zobotrebci ne gredo več

Zobotrebčarje Vidovskih hribov in Bloške planote je neprijetno presenetila vest, da je začasno ustavljen odkup zobotrebcev. Izdelovalci imajo še nekaj zimskih zalog, pa skrbijo, kako bi jih vnovčili. Predvsem krivijo in obsojajo neloyalno konkurenco industrijske izdelave zobotrebcev. Ta pomembni vir dohodka v zimskem času je dobil precejšnje razsežnosti. Izdelovanje zobotrebcev je kot nekoč postalo pravcata ljudska obrt. Toda doklej?

Slišati je, da so domači zobotrebci nehigienični, da jih odsvetujejo sanitarci. (Mimogrede:

morda bi se pa vendarle dal rešiti tudi ta problem?). Če pa industrijski zobotrebci res bolj zdravo služijo namenu, potem bi morali to ljudem povedati in preusmeriti njihovo zimsko dejavnost v druge oblike domače obrti. Nekoč je to slovelo rezbarstvo... Ko poskušamo reševati problem brezposelnosti z zaposlenjem v sekundarne in terciarne dejavnosti, ne smemo mimo ljudske obrti, ki ima pogoje za večji razmah, saj ima tradicijo in interese. (Na sliki: Žilce)

S. F.

Krvodajalska akcija za leto 1967

Občinski odbor Rdečega križa Cerknica je skupno s krajevnimi organizacijami in Zavodom za transfuzijo krvi v Ljubljani kakor vsako leto, organiziral prostovoljno krvodajalsko akcijo, ki je bila 3., 4. in 5. aprila letos. Ali smo plan izpolnili? Poglejmo: plan 1966 — 650 odvzemov — v akciji preko 750 odvzemov; plan 1967 — 650 odvzemov — v akciji okrog 550 odvzemov.

Ker traja akcija vse leto (lansko leto smo ob koncu leta imeli skoraj 850 odvzemov in smo bili med najboljšimi občinami v Sloveniji!), lahko upamo, da bomo do konca leta vsaj dosegli plan, tj. 650 odvzemov Popolnoma pa smo lahko prepričani, da lanskega uspeha ne bomo ponovili.

Če pogledamo, kje smo nazadovani in kje napredovali, moramo v prvi vrsti zabeležiti močan porast krvodajalcev, ki so prišli iz oddaljenih predelov občine: v prvi vrsti Žilce in Otave, potem pa Bloška planota, Unec in Grahovo. To so predeli predvsem kmečkega prebivalstva, ki so v le-

tošnji akciji pokazali precej več pripravljenosti darovati kri, kakor pa takoimenovani »industrijski« predeli občine — Cerknica, Rakek, Begunje s svojo industrijo in Loška dolina s Kovinoplastiko. Precejšen upad beleži Kovinoplastika, pa tudi Brest je bil slabši od lanskega leta. O drugih podjetjih in ustanovah pa bolje, da sploh molčimo, ker bi drugače na njihov račun morali reči precej krepkih... (saj so nekatera podjetja, ki sploh niso niti prijavila, niti poslala enega samega krvodajalca!?).

Izgleda, da splošno gospodarsko stanje pri nas odseva tudi v krvodajalski akciji. Dogovor o prostem dnevu in delovnih organizacijah za tiste delavce, ki žele dati kri — in ki je bil lansko leto še kar v redu izvajan — iz ne vem kakšnih vzrokov letos ni bil več zaželen. Padle so celo izjave, da v bodoče lahko iz podjetij (vsaj nekaterih, npr. Brest) računamo na krvodajalce samo v času »prostitih sobot« — to potem, izgleda, pomeni, da gospodarske organi-

zacije (velja za tiste, ki tako mislijo) odklanjajo vsako sodelovanje in pomoč pri tako pomembni obče-humani akciji, kakor je ravno krvodajalska — pa čeprav imajo posredno od nje v primeru nesreč in poškodb, ali pa tudi v normalnem razvoju (porodi!!) od nje krepke koristi. Kakor drugače trdijo, da ni vseeno, koliko »bolniške« imajo na podjetju, tudi za to »bolniško« velja isto in vendar je ravno kri (transfuzija) lahko tista oblika zdravljenja, ki skrajša to »bolniško« lahko tudi na polovico. Iz čistega materialističnega računa torej — da ne govorimo o humanizaciji, solidizaciji in razumevanju itd. — bi moral biti cilj vsake gospodarske organizacije pri tem družbenem problemu — pospešiti in omogočiti čim večjemu številu krvodajalcev, da izpolnimo svojo družbeno dolžnost.

Bili pa so še drugi očitki, češ: letos moramo vse plačati, celo obiske zdravnika na domu, prevoz z »rešilec«, recepti so dražji, davki so večji, kri bomo dajali pa zastoj, da jo bomo skozi bolnico nato še plačevali — ne, ne bo več tega! Odgovor je kratek: za kri še nimamo tovarne, ki bi jo izdelovala, razen človeških tovarn — torej je to način, edini način za »proizvodnjo« krvi. Kri pa, ki jo na ta način zbira Zavod za transfuzijo in kasneje oddaja bolnicam, nihče nikomur ne plačuje! Plačujejo se samo materialni stroški za celotno organizacijo »pridobivanja«, ki pa spriči potrebe po skrajni natančnosti in sterilnosti niso majhni. Kdo pa more postaviti ceno, recimo enemu litru sveže krvi?! Te cene ni!

Očitki, ki so se tudi ponekod pojavljali, da to kri oddajamo za poškodovance v Vietnamu (čeprav vemo, da jo imamo še za doma premalo), so prav tako neutemeljeni. Pri občinski organizaciji ZB je sestavljen poseben odbor za pomoč nesrečnejšem v Vietnamu, ki bo začel z zbiranjem vsakokratne pomoči za Vietnam, med drugim tudi akcijo zbiranja krvi. Vendar je ta akcija popolnoma ločena od redne krvodajalske akcije, ki jo organizira izključno Rdeči križ izključno za potrebe domačih bolnic. O tem je v zadnji številki časopisa, ki ga izdaja Kovinoplastika v Ložu, napisan obširnejši članek, iz katerega lahko razberete pravilno stališče o teh vprašanjih.

Občinski odbor Rdečega križa bo v letošnjem letu še organiziral akcije v manjšem obsegu. Mislim, da ne bi bilo prav, če bi v letošnjem letu tako globoko zmanjšali lanski uspeh, zato pozivam vse občane, ki so sposobni, da dajo kri, da razmislijo o pomenu in potrebi krvodajalske akcije in se še v letošnjem letu pridružijo tistim, ki so že izpolnili svojo družbeno obveznost na polju krvodajalstva.

dr. Boris Kravanja

Razmeroma malo imamo v Sloveniji tako mikavnih voda, kot je Bloško jezero. Žal pa je reklama zanj tako skromna, da ga pozna le malo ljudi. S tem v zvezi bi bilo treba urediti in popraviti že obstoječe ka- žipote, ki turiste danes ne informirajo najbolj točno. Tako je na primer v Novi vasi na cestnem križišču tabla z napisom »Bloško jezero 2 km«, do jezera pa je po najkrajši poti najmanj 4 kilometre.

Skupščina občinskega odbora Rdečega križa

Dne 16. aprila so se v Cerknici zbrali delegati krajevnih organizacij Rdečega križa na svoji redni občinski skupščini, kateri so prisostvovali tudi predstavniki GO RKS iz Ljubljane in nekateri, žal samo nekateri, izmed precejšnjega števila vabljenih gostov!

Poročilo predsednika občinskega odbora RK Cerknica je vsebovalo in zajemalo vso dejavnost, ki so jo organizacije Rdečega križa v času od zadnjega zasedanja skupščine izvajale v naši občini. Največ je bilo govora o krvodajalskih akcijah, od katerih je bila lanska izredno uspešna in ki najbolj dokazuje veljavo Rdečega križa. Ponovno je bila omenjena in analizirana akcija, v kateri je mednarodna mladinska delovna brigada začela graditi pešpot v Cerknici. Posebej je bil poudarjen pomen te akcije za zblíževanje in razumevanje med ljudmi vsega sveta, ne gre pa zamenjati občutnega uspeha, ki ga je akcija imela in ga bo imela v turistično-gospodarskem pomenu za našo občino. Ti mladi ljudje so namreč ponesli nešteto lepih vtisov in še več perspektiv v osem držav Evrope, Afrike in Amerike, od koder prav gotovo lahko za letos pričakujemo novih obiskov...

Akcija je omogočila navezavo osebnih stikov med mladino našega kraja in brigadirji, ki se ob odhodu ni prekinila ampak se nadaljuje. Organizacija pomoči za šolske mlečne kuhinje, ki jo je v preteklem letu posredoval Rdeči križ, je šolarjem v naši občini prinesla hrane v vrednosti preko 11 milijonov starih dinarjev. Izvedba tedna Rdečega križa, vključevanje podmladka RK po šolah, tekmovanje ob priliki krvodajalskih akcij, organizacija tečajev prve pomoči, zdravstvenoprosvetna predavanja, predvajanja raznih poučnih filmov itd. — to je razen v poročilu predsednika, bilo omenjeno še v poročilu tajnika, blagajnika in ostalih čla-

nov skupščine. Posebno je omembe vredno dejstvo, da organizacija RK uspešno deluje že vsa leta nazaj, čeprav so finančna sredstva, ki jih ima na razpolago, zelo majhna in npr. lanska dotacija Sob Cerknica (600 000 starih dinarjev) ne zadostuje niti za osebne dohodke edinega plačnega uslužbenca, ki ga občinska organizacija ima. Za leto 1967 pa je SOB Cerknica odobrila vsoto 100 000 Sdin. Skupščina je na kraju ugotovila, da je bilo delo občinskega odbora v pretekli mandadni dobi v vseh ozirih uspešno ter je dala priznanje vsem aktivnim članom odbora, ki je soglasno prejel zaupnico za svoje delo v preteklem letu. Skupščina je nato izvolila nov odbor, ki šteje 15 članov. Clani skupščine so nato želeli izvoliti, oziroma ponovno potrditi istega predsednika občinskega odbora RK. Dosedanji predsednik pa ponovne funkcije ni hotel sprejeti. Menil je, da so se v zadnjem času med njim osebno in nekaterimi vodilnimi funkcionarji občinskih vodstev ZK SZDL in sindikatov pokazale tako velike razlike v pojmovanju »kategorizacije« družbenih delavcev glede na njihove »kvalitete« in »perspektive«, da bi bilo primerneje tem funkcionarjem prepustiti prostovoljno in neplačano delo pri organizaciji Rdečega križa, ker, kakor izgleda, samo oni in to najboljše poznajo »družbeno delo«, ki daje »kvalitete« in »perspektivo«. Na ta način bi organizacija Rdečega križa na pomenu in vsebini samo pridobila. On sam pa bo še vnaprej po svojih strokovnih sposobnostih sodeloval pri izvajanju programa organizacije Rdečega križa. Skupščina nato — ker je dosedanji predsednik vztrajal pri svoji odločitvi — ni izvolila novega predsednika, ampak je to prepustila prvi seji novoizvoljenega občinskega odbora RK.

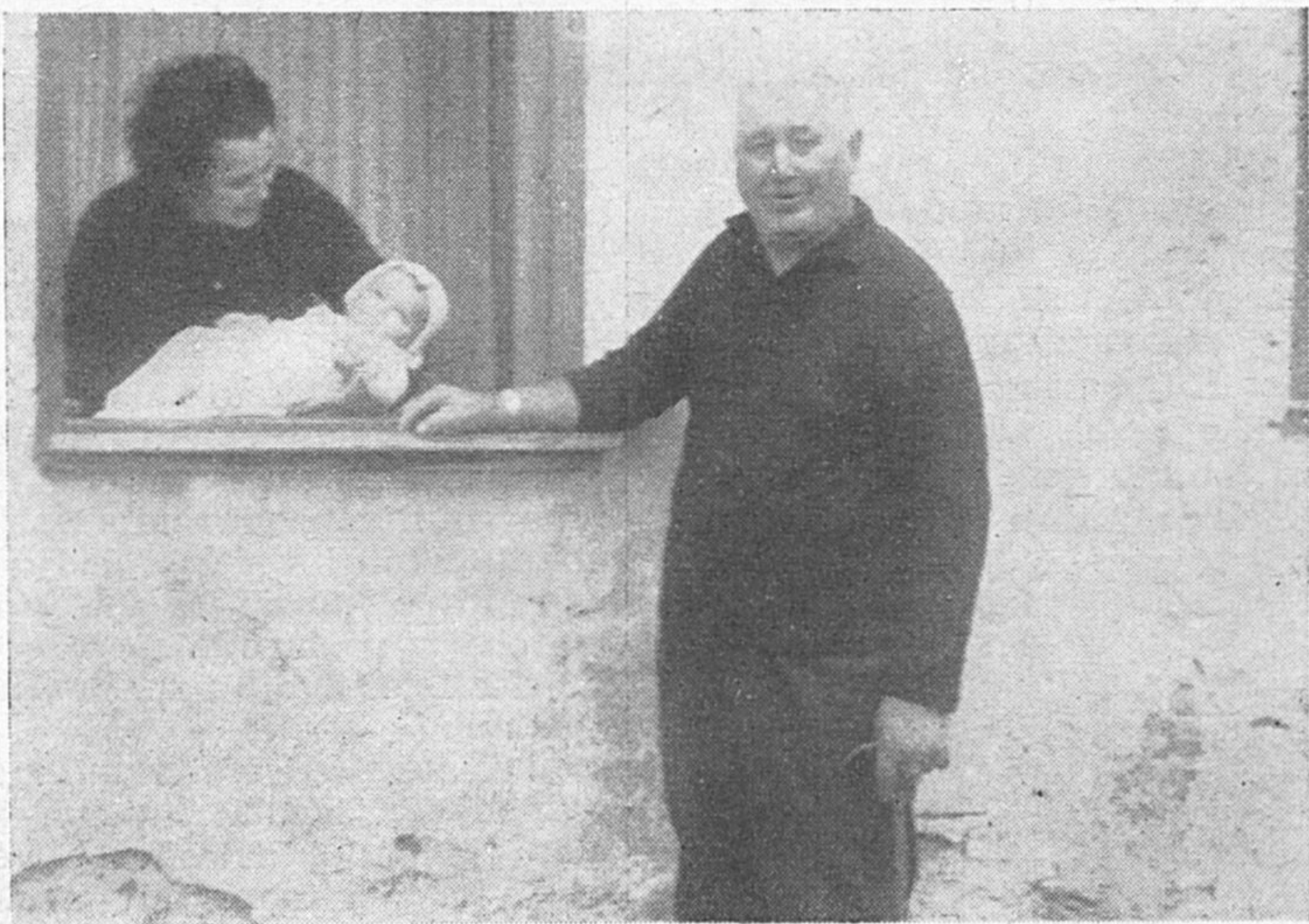
K. B.

Šofer prvega avtobusa

Nekaj sto metrov naprej, kjer se konča v Grahovem asfalt, zavije stranska pot globoko v dolino. Tam, na dnu, tik ob izviru potoka stoji samotna kmetija. Kako spokojna in tiha je bila tega večera, ko sem se pogovarjal z gospodarjem Matijom Šega. Skozi odprto okno se je vsiljevala noč in medla žarnica se je slabotno upirala vsiljivi sivini. Tam pri peči je sedel, po prvem vprašanju so mu besede stekle gladko, v njih ni bilo sledu, kako se spomin bori s časom, z mogočnim brisalcem preteklosti. Gledam ga, krepak mož je, strmi mimo mene v odprto okno, kot da bi mu šumenje vode tam zunaj pomagalo obupati pol stoletja stare spomine.

No, tako nekako je pripovedoval:

»Šoferski izpit sem naredil leta 1921 v Logatcu. Kmalu potem mi je Marolt iz Žirovnice predlagal, naj bi prišel k njim voziti avtobus, ki je last njihovega društva (kako se je društvo imenovalo sem že pozabil). Sprejel sem in tako sem bil šofer na prvem avtobusu pri nas. Avtobus je bil za okrog 35 potnikov, bil je znamke Zaurer in je imel pogon še na verigo. O zračnicah se nam takrat še sanjalo ni in na avtobusu so bile kar polne gume, tako da skrbi glede »flikanja« res nisem imel. Bil sem sam, brez sprevoznika. Zamude so bile tudi takrat, pozimi, če je bilo pa dost snega, pa tudi nekaj dni nisem šel nikamor. Vozovnica od Rakeka do Cerknice je bila 5 kron, do Starega trga pa 66. Proga je šla čez Bloško polico. Takrat ni bilo nobenega

drugega motornega vozila na naših cestah razen enega vojaškega Forda in še enega našega manjšega avtobusa Puch; mislim, da je bil 10-sedežni. Furmani se kar navaditi niso mogli na ropotanje, kar gledali so, živina pa po cesti. Potnikov je bilo vedno dovolj, kako so se pa med vožnjo počutili, pa si lahko kar mislimo. Ja, je bil še en šofer, sem ga spoznal v Galiciji, sem ga mislil iti pred leti obiskat, pa sem toliko časa odlašal, da je umrl. No, okrog leta 1924 me je oče hotel nazaj domov, na kmetijo. Ubogal sem ga, se poročil in začel delati na kmetiji. Imel sem sina, ki je padel 1945 leta kot partizan, in dve hčeri, ena je v Ljubljani v »Elmi«, druga pa je poročena v Dolenji vas. Z vnučkom imam kar kratek čas, zibam ga, sedaj mi je prav prišla, kdo bi si mislil, tale palica, z jekleno kljukico, (ki je podobna na eni strani sekirici, na drugi pa je šiljasta), ki sem jo naredil še v prvi svetovni vojni. Les je iz Karpatov, res dober les, še nobena golazen se ga ni polotila, v jeklo sem napisal ime baterije, spomin na prvo svetovno vojno in svoje ime. Takole sedim, premljujem in ga s kljukico zibljem. Ja, pa je kar priden tale naš Matjažek.«

Oče umolkne, oči se mu nekam žalostno zasvetijo in čez čas tiho reče: »Boli me, ko sem na starost ostal sam, to, samo to težko prenašam.« In spet potisne kljukico za rob otroške košarice in sobo napolni enakomerno in pritaženo šumenje zibelke.

Lado Milavec

Ceste ni, še obljub ni!

Velika želja občanov Vidovskih hribov, da bi dobili cestno povezavo s cesto Cerknica-Ljubljana preko Rakinje, še naprej ostane samo želja.

Le slabe štiri kilometre novogradnje in adaptacije je potrebno, pa bi se ti kraji približali Ljubljani za več kot trideset kilometrov. Življenje v teh hribovih bi verjetno pridobilo nov smisel. Omeniti moram prometno povezanost, z njo perspektivni turizem itd.

Glavna tema na zborih občanov in na sestankih krajevnih organizacij je že več let prav cesta. Cesta je bila že nekajkrat obljubljena, celo denar je že bil zanj, vendar se je pri prvem kilometru zataknilo, Sredstva, ki so bila namenjena zanj, so bila obrnjena drugam. Občani Žilc in oko-

lice preprosto ne morejo verjeti, da se danes, potem, ko je preteklo toliko let in obljub, ne more najti nihče, ki bi bil pripravljen na to misliti. Zamere letijo predvsem na občinsko skupščino na GG Postojna. Tisoče kubikov lesa je bilo speljanega iz gozdov Iške in Zale. Pri tem so se verjetno tudi ustvarili razni fond. predvsem fond biološke amortizacije. Menda tod ni opaziti vračanja teh sredstev. Nasprotno, večjim kompleksom gozdnih površin grozi erozija. To je pravzaprav drugo vprašanje, povežem ga pa z naslovom zato, ker mislim, da moramo gledati tudi na ta moment, kadar razpravljamo o »moralni odgovornosti«, nasproti ljudem, ki so nekoč le morali negovati te gozdove. Sedaj, ko občina-

ne zmore takih vlaganj, ni mogoče več dobiti investitorja. Za GG Postojna, oz. GO Cerknica, cesta ni zanimiva, ker bi peljala večidel po obrobju grebena. LIK Brest Cerknica, ki bi bil verjetno tudi koristnik te ceste, mora napraviti najprej izračune, če bi se soudeležba pri financiranju le izplačala. In ostali, ki bi jim cestna povezava tudi koristila: Občina za prevoze šolarjev, Trgovsko podjetje Škocjan za povezavo svojih poslovalnic, SAP Ljubljana, občinski turizem?

Predlagam ustanovitev iniciativnega odbora za gradnjo ceste Žilce—Župeno, ki naj pripravi dokumentacijo in zagotovi sredstva. Odlašati ni treba več, občani teh krajev so že nejevoljni!

S. F.

Referendum in perspektiva Seminar za predsednike in tajnike sindikalne podružnice

V zadnji številki Glasa Notranjske smo pisali o referendumu na »Jelki«. Sedaj, ko so nam znani rezultati referenduma, lahko povemo še kaj več o tem. Referendum je bil razpisan na predlog delavcev poslovne enote Begunje, kjer so delavci odločili, da se dosedanje podjetje »Jelka« Rakek razdruži. Za predlog je glasovalo 90 delavcev, 50 jih je bilo proti in samo en glas je bil neveljav.

Zamerili so nam, zakaj smo pisali o referendumu in perspektivi na steklenih nogah. Prav, naj zastopniki dezintegracije utemeljijo razdružitev in naj nam dokažejo upravičenost razpisa referenduma.

Smo še vedno prepričani, da je razdružitev »Jelke« na dva samostojna podjetja v času, ko bijemo bitko za uveljavitev družbeno gospodarske reforme in dvig produktivnosti, popolnoma zgrešena. Če temu dodamo še, da razdružitev ni rezultat temeljitih analiz, ki bi vsaj delno zarisale razvojne poti razdruženega podjetja, potem postaja neupravičenost dezintegracije še jasnejša. Nismo nasprotniki razdružitve, če je

utemeljena. Smo pa nasprotniki takega postopka razdružitve, ki ne temelji na objektivnih in temeljitih analizah, temveč se oslanja le na osebe.

Ne želimo preveč polemizirati, vendar se nam zdi, da so delavci enote Unec tisti, ki bodo nosili posledice tega referenduma — razdružitve. Namreč, slabi konjunktorni pogoji in pa nezadostna sredstva niso nikakršna garancija za nadaljnji razvoj omenjene enote. Menimo, da je referendum odraz slabosti vodilnega kadra, ki ni znal poiskati pravih ekonomskih in ostalih poti za reševanje medsebojnih ekonomskih in delovnih odnosov med delovnimi enotami. V sedanjem času, ko se pogoji gospodarjenja poostrujejo, naj bi z referendumom odločili o vprašanju nadaljnega razvoja podjetja, nikakor pa ne iskali v referendumu rešitve, ki jo ni. Naš razvoj gre za integracijo, večanjem produktivnosti in hitrejšim razvojem proizvodnih sil, nikakor pa ne v razdrobljevanje podjetij, ki zavirajo rast in razvoj gospodarstva.

Branko Mišič

V sindikalnih podružnicah v delovnih organizacijah so bila v preteklih mesecih izvoljena nova vodstva. Nova vodstva sindikalnih podružnic imajo nove težke naloge in obveznosti. Zlasti v sedanjem času v vseh prizadevanjih za izvajanje gospodarske in družbene reforme, je vloga sindikata še toliko pomembnejša. Sindikati v teh prizadevanjih lahko odigrajo pomembno vlogo, če se bodo intenzivno lotili reševanja svojih nalog in kolikor bodo sposobni spremljati celotno družbeno problematiko.

Z namenom, da bi nova vodstva dobila potrebno orientacijo in se seznanila z naslednjimi nalogami, sta občinski sindikalni svet in delavska univerza Cerknica priredila dvodnevni strnjen seminar za predsednike in tajnike sindikalnih podružnic iz vseh godarskih organizacij na območju občine Cerknica. Seminarja se je udeležilo 24 predstavnikov sindikalnih podružnic. Na seminarju

so predavali: predstavnik Gospodarske zbornice SRS Jože Pogačnik, sodelavec centra za raziskavo javnega mnenja Bogdan Kavčič, sodelavec Zavoda za revizijo in produktivnost Jože Veber in predstavnik uredništva revije Teorija in praksa Vinko Trinklavs.

Tematika seminarja je bila zelo pestra, saj je obravnavala vsa ključna področja in probleme, katerim bodo morali sindikati posvetiti vso pozornost. V programu so bila zajeta področja samoupravljanja in naloge ter metode dela sindikata, področje produktivnosti in standard, razširjene produkcije in investicije, področ-

je mednarodne menjave v zvezi z reformo ter področje ekonomike, gospodarjenja in delitve.

Program seminarja je bil zelo bogat in pester. Čas seminarja pa kratek. Seminar je bil zelo intenziven, tako, da je bilo premalo časa za poglobljene razprave. Kljub temu pa udeleženci seminarja niso šli razočarani domov, saj so izrazili željo, da bi se podobni seminarji še prirejali. Predsednik občinskega sindikalnega sveta Tone Bavdek, ki je bil navzoč na seminarju, je obljubil, da bo ponovni seminar prirejen v jesenskem času letos, ali celo že prej.

Milan Sterle

Obisk pri kmetu Maticiču na Rakeku

Bil sem pri kmetu Francu Maticiču, dobil sem ga pri opravljanju vsakdanjega dela, pri krmljenju živine, ki jo je kar precejšnje število: volov, krav, ovac, prašičev in kaj bi še našteval druge živali! Res, lepa družina domačih živali. Zmotil sem ga pri delu, vendar je bil pripravljen za pogovor. Najprej sem ga vprašal, kako gre kaj s kmetovanjem oziroma, kako kaj napreduje njegova kmetija. Povedal mi je, da kmetija na Notranjskem ne more obstajati brez gozda. To se pravi, da kmet samo od kmetijstva in živinoreje ne bi mogel živeti. Gozd mu pomeni vir vsega, razen hrane, katero večinoma pridelava na polju. Gozd mu daje zaslužek, da z njim plačuje davke, ki niso majhni, da se obleče in da kupi druge predmete. V to so se namreč prepričali že grofje, da je kraška zemlja prerевна za preživljanje in da se brez gozdov ne da živeti in kljub temu ima z današnjo ceno leša kmečko prebivalstvo premajhne dohodke. Skratka, morali bi imeti več »posluha« do kmečkih ljudi in njihovih problemov. Nekateri zelo z viška gledajo kmeta in pri tem pozabljajo, da je kmet eden od stebrov gospodarstva.

Nobena stvar ni samo rožnata ali samo trnjeva, ampak vsakega nekaj. Tako je tudi pri kmetih. France je s svojo kmetijo, ki je precej mehanizirana, kar zadovoljen. Ko sem se poslavljaj, mi je Franc rekel, naj pridem raje poleti, ko mu bom lahko tudi kaj pomagal pri košnji in drugih opravilih.

Janez Klemenc

Predsednik sindikalne podružnice Obrata Martinjak, Brest
JOŽE ALBREHT ZA GLAS NOTRANJSKE

Jože Albreht

Od letošnjega februarja je v obratu Bresta Martinjak nov predsednik sindikalne podružnice tovariš Jože Albreht.

Na vprašanje, kaj meni o dosedanem delu sindikalne podružnice, nam je Jože Albreht odgovoril takole:

»Menim, da na sindikat doslej ni oigral tiste vloge, ki bi jo moral. Se vse preveč je stal ob strani in prepuščal probleme kolesu časa...«

»Zakaj...?«

»Naša napaka, ki smo jo ponavljali iz leta v leto, je bila med drugim tudi v tem, da smo volili v izvršni odbor sindikata skoraj v celoti le ljudi iz uprave, pozabljali pa smo na one iz proizvodnje.«

»Ste letos svojo napako spet ponovili?«

»Ne. Že pred volitvami smo v podjetju izvedli anketo, ki nam je potlej dala jasno vedeti, kakšna mora biti struktura bodočega izvršnega odbora sindikalne podružnice. Rezultat vsega tega je, da prevladujejo v novem izvršnem odboru sindikalne podružnice obrata Martinjak ljudje iz proizvodnje.«

Na naše zadnje vprašanje, kako napreduje osvajanje proizvodnje stilnega pohištva, pa nam je novi predsednik sindikalne podružnice, Jože Albreht, povedal naslednje:

»Še nedavno smo imeli glede proizvodnje stilnega pohištva precejšnje težave. Naročila so bila zelo razdrobljena, zato so bile serije na moč skromne. Sedaj se je glede tega obrnila situacija bistveno na bolje. Za Nemčijo moramo na primer izdelati kar 60 tisoč komadov stolov. Skratka, maloštevilne poskusne serije so za nami, zato se nam, po domače povedano, obetajo boljši časi.«

-3

Zavod za pospeševanje turizma — Za ali proti?

V poreformnem obdobju, ko nenehno iščemo rezerve v proizvodnji, vprašanje turizma zapostavljam, čeprav so velike rezerve našega gospodarstva ravno v turizmu.

Zaradi tega je tudi odlok Skupščine občine Cerknica, da ustanovi Zavod za pospeševanje turizma na našem področju toliko bolj pravilna. Lepote naravnega fenomena Cerknškega jezera, Križne jame, Rakovega Skocjancja, Bloške planote, notranjskih gozdov in na splošno lepoto naših dolin je treba vnovčiti. Da bi to dosegli, je potrebno vlagati določena sredstva v turistično nadgradnjo in turistično dejavnost. Kreacija politike turizma na našem področju pa bi bila splošna naloga omenjenega Zavoda.

Kuharski tečaj na Uncu

Ze dalj časa smo si dekleta Unca želela, da bi na Uncu organizirali kuharski tečaj, saj ga že dolgo ni bilo, čeprav je bila to prej nekaka tradicija. Ta želja se nam je letos izpolnila s pomočjo Delavske univerze Cerknica.

Tečaj je obiskovalo 17 deklet in žena iz Unca in Ivanjega sela. Bilo bi nas verjetno še več, toda tečaja se niso mogla udeležiti dekleta, ki obiskujejo šolo v popoldanskem času. Tečaj je trajal šest tednov, ker smo bila dekleta razdeljena v dve skupini in smo tečaj obiskovale izmenoma po ves teden.

Tečajnice smo bile s tečajem zelo zadovoljne, saj smo se veliko naučile, ker smo s pridnostjo sledile pouku. Ob zaključku pa smo tudi pokazale novo pridobljeno znanje. Organizirale smo razstavo peciva, ki je prav lepo uspela. Samo razstavo smo združile s proslavo ob Dnevu žena in ob zaključku pripravile majhno zakusko za žene z Unca, za katero so sredstva nudile razne organizacije.

Na tem mestu bi se tečajnice želele zahvaliti vsem, ki so kakorkoli pomagali pri tem, da je tečaj in zaključek uspel. Predvsem pa bi se želele zahvaliti tov. Marici Ileršič z Rakeka, ki je z veliko skrbjo vodila tečaj in vložila veliko truda, da bi čim več naučila in s tem omogočila dekletom, da bodo v življenju dobro sukale kuhlano in skrbela za zdravo prehrano v družini.

Joža Gnezda

Zavod bi imel zelo važno vlogo pri pospeševanju turizma, izkoriščevanju njegovega potenciala, programiranju turističnih nalog, inventarizacije turističnih vrednot, skrbel bi za zaščito kulturnih in naravnih spomenikov ter podobno.

Vprašanje je, ali bo zavod lahko sam pospešil turizem? Vsekakor ne. Za razvoj turizma se morajo zainteresirati predvsem trgovska, gostinska, prometna in obrtna podjetja, ker bodo le ta največ potrebovala strokovno pomoč Zavoda.

Ko govorimo o turizmu, menim, da ni odveč, če povemo nekaj besed o koristnih učinkih turizma. Že prej smo omenili, da z razvojem turizma lahko vnovčimo naravne lepote našega področja. Poleg tega ima turizem zelo velik devizni efekt. Prodaja blaga in storitve, ki sicer težko, da pridejo v poštev za izvoz. Akt prodaje sovpada z aktom plačila, kar pomeni, da ni kreditiranja pri blagovni menjavi. V tem je bistvena razlika prodaje turističnih storitev od blagovne menjave z inozemstvom. Potrošnik prihaja sam, kar zniža stroške prevozov blaga ter njegovega zavarovanja.

Povečuje nacionalni dohodek in zaposlenost v občini. Poleg tega ne smemo pozabiti tudi vpliv domačega turizma, čeprav je v letu 1966 domači turizem bil v depresiji zaradi zmanjšanja kupne moči tistega dela prebivalstva, katerega udeležba je bila pred reformo največja. Tudi ukinitve voznih olajšav so imele negativen vpliv na domači turizem. Domači turizem predvsem redistribuiral nacionalni dohodek, poleg tega pa naši ljudje spoznavajo lepoto domačih krajev, navade, zgodovino, kar vpliva na izboljšavo medljudskih in nacionalnih odnosov.

Preostaja torej glavno vprašanje — vprašanje financiranja razširjene reprodukcije turizma, ker ponudba turističnih uslug zaostaja za povpraševanjem. Ker pa so koristi skupne, bi morale vse zainteresirane gospodarske organizacije prispevati določena sredstva za pospeševanje turizma v naši občini.

Teh nekaj skopih besed naj bi bile opravičilo za ustanovitev Zavoda za pospeševanje turizma, ker so koristi od razvoja turizma večstranske.

Branko Mišič

OB VSTOPU V MEDNARODNO TURISTIČNO LETO, PIŠE MILAN GOVEKAR:

O otroku, ki ga imajo vsi radi, nihče pa zanj noče biti odgovoren (IV.)

Čeprav tega nočemo vselej odkrito priznati se vendarle dobro zavedamo, da bomo popotnike, izletnike in druge turiste pogosteje srečavali po naših krajih šele tedaj, ko nas bo cesta povezovala z zunanjim svetom. Uspeli smo vsaj v tem, da nas je asfaltni trak — z izjemo odseka pri Planini, kjer dela še niso zaključena — povezal vsaj s slovenskim magistralnim omrežjem. Vendar le redko kateri motorizirani nomad zbere toliko poguma, da bi od Grahovega dalje po kotanjasti cesti nadaljeval pot proti morju, na Snenik ali kateremu koli drugemu cilju naproti.

Šele takrat, ko bo dobro urejena vsaj osrednja cestna zveza skozi našo občino s Krakoma proti Sodražici oziroma Prezidu in ko bodo tudi sosedje na Hrvaškem poskrbeli za asfalt na trasi, ki vodi do morja, bomo lahko rekli, da smo ustvarili osnovni pogoj za razvoj turizma; položili temeljni kamen za turistični razcvet Blok, Loške doline in seveda tudi ožjega cerkniškega območja.

Načrti o tej novi cesti že dolgo živijo v naših mislih. Vemo, da jih lahko uresničimo samo s skupnimi močmi, s pomočjo sosedov na hrvaški strani. Prav zaradi tega je že prišlo do prvih pogovorov med predstavniki občinskih skupščin in občinskih turističnih zvez občin Delnice, Čabar in Cerknica. Na osnovi idejnih projektov in še nekaterih drugih elaboratov, ki so že izdelani, oziroma jih še dokončujejo, naj bi se v tem mesecu prišlo tudi do uvodnih razgovorov med predstavniki Izvrš-

nih svetov Skupščin SR Hrvatske in SR Slovenije.

Dela za realizacijo zamisli o novi turistični cesti skozi našo občino so torej resno zastavljena. Seveda ni mogoče reči, kdaj naj bi začeli z delom na sami trasi. Pričakovati je mogoče le to, da bodo to zamisel tako s slovenske kot s hrvaške strani uresničevali hkrati, čeprav najbrž v več etapah. Kakor nam je povedal republiški sekretar za gospodarstvo tovariš Sveto Kobal bo to zamisel po svojih močeh podprla tudi republika Slovenija, čeprav trenutno in po perspektivnem planu do leta 1970. v ta namen še nima rezerviranih nobenih sredstev. »Zamisel postaja aktualna, treba bo razmisliti, kako naj jo s skupnimi močmi tudi uresničimo!« je poudaril tovariš Kobal.

GRAD SNEŽNIK, s katerim upravlja Uprava zgradb SRS, je na žalost za javnost še vedno — zaprt! Bo sploh kdaj nastopil dan, ko bi ga lahko začeli izkoriščati tudi v turistične namene? V razgovoru s predsednikom občinske turistične zveze Cerknica tovarišem Gornikom smo izvedeli, da se je Skupščina občine Cerknica že pred letom dni obrnila na Upravo zgradb SRS s prošnjo, da bi GRAD SNEŽNIK sama prevzela v upravljanje. Dosele še ni dobila odgovora, čeprav ga je že večkrat zahtevala.

Po neuradnih podatkih se za GRAD SNEŽNIK zanimajo tudi interesi izven občine, tako KOMPAS, Hotel LEV iz Ljubljane in še nekateri drugi, ki bi radi nudili popolne usluge svojim go-

stom, med katerimi je tudi precej inozemskih lovcev in ribičev.

Z vsemi temi dejstvi, oziroma vprašanji smo se obrnili na Upravo zgradb SRS, kjer nam je direktor Drago Grmek povedal:

»To ni samo v naši pristojnosti, ker gre za republiško premoženje, o katerem mi ne odločamo, ampak z njim samo upravljamo. Upam, da pa bom v najkrajšem času lahko konkretnije odgovoril, ko bo znano stališče Izvršnega sveta Skupščine SRS.«

Odgovor bomo objavili takoj, ko ga bomo prejeli.

Prihodnjič:

- Razvedritev nad Cerkniškim jezerom?
- Vikend med »vikendaši« v Rakovem Škocjanu
- Vse o zavodu za turizem

Streljaj od Gradu Snežnik obstaja manjše gostišče, ki ga vodi Jože Mlakar. Srečali smo ga pred gradom v razgovoru s skupino italijanskih lovcev, povedal pa nam je to-le: »Če bo grad sploh kdaj odprt za javnost, potem bi v njem lahko uredili tudi prenočišča. Gostilna pa bi tudi boljše uspevala, ker ljudje ne bi šli kozarcev, misleč na kilometre, ki jih še ločijo od doma. Tako kot je zdaj, gredo lahko spat samo pod smreko... Če sem kot najemnik vložil svoj denar v to-le gostilno, bi ga seveda rad dobil tudi nazaj. Navzlic obisku vedno večjega števila tujih gostov in domačinov pa ravno zaradi prenočišč, ki jih nimamo, slabo kaže, da »bi se izpolnila moja pričakovanja«

Občni zbor jamarskega kluba Rakek

Prejšnji mesec je bil na Rakeku redni letni občni zbor Jamarskega kluba Rakek. Zbora se je udeležilo okoli 50 jamarjev. Prisostvovali pa so tudi predstavniki drugih organizacij, med njimi tudi dosedanji predsednik občinske skupščine Cerknica Franc Kavčič, predsednik turistične zveze Anton Gornik, predsednik Društva za raziskavanje jam Slovenije Rado Gospodarič, predstavnik Jamarskega kluba »Luka Čeč« iz Postojne dr. France Habe, predstavnik Inštituta za raziskavo Krasa SAZU v Postojni dr. Peter Habič in drugi.

Poročilo o dosedanjem delu je podal predsednik Jamarskega kluba Vojo Rajčević. Poudaril je, da se je klub odlikoval zlasti pri predkongresnem in kongresnem delu jamarjev ter pri raziskavi Zelških jam. Klub je dal tudi izdelati študijo o ureditvi Zelških jam. To študijo je plačal s pomočjo občinske skupščine. Teže pa bo najti investitorja za ureditev teh jam, kajti gre za 130 milijonov S dinarjev. Profesor Rajčević je omenil tudi uspešno sodelovanje s tujimi jamarji, posebno s Poljaki in Italijani.

Razprava je bila zelo živahna. Razpravljali so o ureditvi Zelških jam, o povezavi Jamarskega kluba z upravo Postojnske jame in o organizaciji vodniške službe v Rakovem Škocjanu, ki naj jo prevzame rakovski klub.

Po razpravi so izvolili nov upravni odbor. Za predsednika je bil ponovno izvoljen prof. Vojo Rajčević, za častnega predsednika Jamarskega kluba pa so izvolili dr. Franceta Habeta, ki ima velike zasluge za rakovski klub in ki letos slavi 40-letnico svojega delovanja na področju jamarstva. Zato so mu podelili tudi diplomu. Po občne zboru je imel dr. Habe predavanje o Zelških jamah.

France Steržaj

Netopirji v Rakovem Škocjanu

Precej pozno je že. Okrog 11. ure zvečer. Sneg naletava v velikih kosmičih. Proti Škocjanu je že precej zasneženo. Dva fička se v slalomu prebijata med spokojnim gozdom. Drsi. »Čimprej bomo šli domov, kajne?« »Seveda,« pravi Brane, medtem ko z volanom lovi spolzko cesto. Petru, ki vozi zadaj, gre laže, čeprav je potem dejal, da je to le zaradi bolj-

ših gum. Kmalu nas osvetlijo mnogo obetajoče hotelske luči na parkirnem prostoru. Ob vstopu so nas svetlo pogledali, češ, kaj tako sneži? Pri juke boxu je stoji par ritmično razporejenih nestrnežev. Da, kmalu bo... Natakhar Janez, naš znanec, nam postreže. Medtem gleda na uro, da, še nekaj minut in odšteti bo treba še enkrat več za vsako stvar. Barske

cene! Tudi zgoraj. Točno ob 11. uri. Ljudi je kar precej. Počasi odhajajo v bar. Nekateri obotavljajo in z občutkom krivde, drugi samozavestno. Zavest mnogokrat izvira iz denarnice. Ni dobro preveč gledati okoli sebe, vidiš znan obraz in ta tem sigurneje zardi, čim bliže barskih vrat je. Seveda, marsikdo je prvič v tem zemeljskem raj, od spodaj se sliši plesna glasba. »Čarodej« in prva stripteas plesalka še večerjata. Pogovarjata se v nerazumljivem jeziku. Ura se počasi bliža polnoči. Zgoraj se prazni. V hodniku pred barom stoji starejši oče in nam pomaha s vstopnicami. »Po dva tisoč so,« pove in nas spodbudno pogleda. V tem pripeketa po stopnicah nastopajoča oseba v čudni uniformi. Ker ni še čas za nastop, se usede na mizo v hodniku, da cigareto med na debelo namazane ustnice. Trije vžigalniki hkrati zagorijo. »Ne, kadim samo med nastopom« (povedano v kar dobri štajersčini). Kmalu nato odide. V baru postaja vse bolj bučno. Pleše in razmetava konfekcijo. Naenkrat zelo zadiši. Pred nami se znajde »glavna« in njen spremljevalec. Kmalu se zamenjata. Fanta, ki čaka na hodniku prepoznamo. »O, Frenk, kaj pa ti?« On pogleda malo začudeno, potem nam pomežikne in pravi: »Znajti se je treba,« potem se pomenljivo pogladi po kosmati glavi in odide do barskih vrat. Potem se obrne in čustveno izjavi: »Bar, samo te tri črke, večer za večerom, še dve leti (za toliko je podpisal pogodbo), kako enolično je to življenje, sit sem že vsega tega...« Potegne dolg cigaretni dim in nekako olajšano skomigne z rameni: »No, ja, pa za teh deset minut dnevnega dela se že spleča — 170.000 S dinarjev na mesec« in hitro zgine skozi vrata. Kmalu se vrne precej zadihan. »Ja, ja, pustil sem poklic in se prijavil v variete.« V nekakšnih baletnih skokih se požene do šalterja in ga obrne. V hodniku je mračno. Po napetem poslušanju pred vrati sname

svoje ogrinjalo in ga ogrne okoli plesalke, ki je v eni rokavici in eni nogavici privihrala iz bara. »Koliko časa te bom še učila, da me moraš takoj ogrniti?« se jezi po slovensko in nas pomembno pogleda, kakor bi hotela reči: »Pa bi plačali, pa bi videli. Zastonj nič, tudi pol metra iz bara ne! Frenk nam spet pomežikne, hitro pobere njene »osebne stvari« in odhiti za njo. In tako je »mednarodni« program za nas končan. V baru je še živo, zunaj pa veliko snega. Veliko snega in malo časa za spanje.

Lado Milavec

Kmetijska zadruga

CERKNICA

s svojimi delovnimi enotami in kooperanti
pozdravlja delovne ljude Notranjske in
poslovne partnerje,
obenem pa se priporoča za nadaljnje sodelovanje.

KOVINOPLASTIKA

LOŽ

pozdravlja vse občane Cerknice
in jim želi obilo delovnih uspehov
Priporočamo svoje izdelke!

AVTOPREVOZNIK

Mulec Ludvik

RAKEK ŠT. 16

Priporoča
svoje usluge!

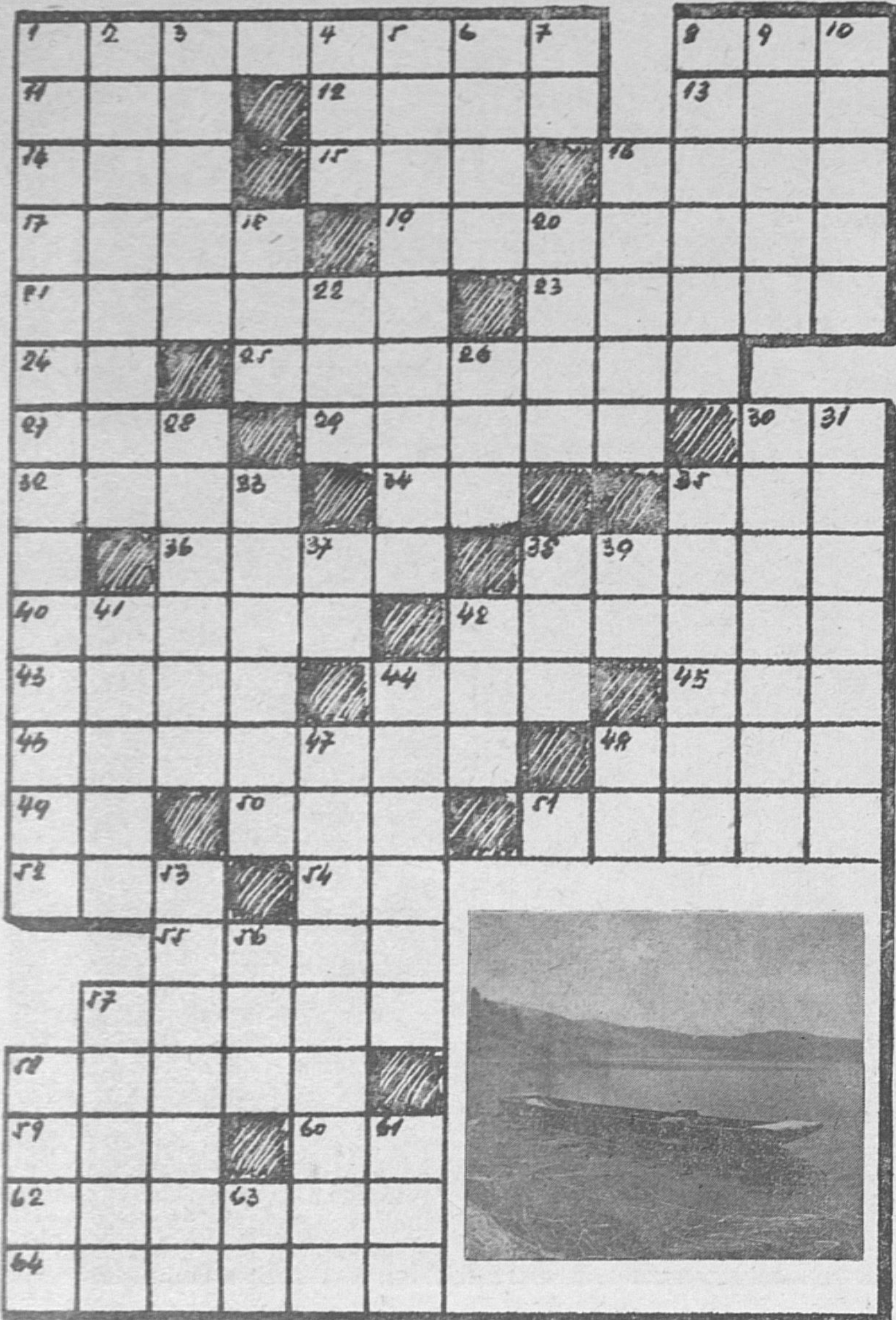
AVTOPREVOZNIK

Grom Leon

RAKEK
LJUBLJANSKA CESTA

Priporoča
svoje usluge!

Križanka Cerkniško jezero Tokrat o predstavi »SIN« drugače

Vodoravno:

1. Znameniti slovenski kroničar in zgodovinar, ki je s svojo obsežno razpravo prvi ponel sloves Cerkniškega jezera v svet in bil na osnovi te razprave sprejet v članstvo angleške akademije znanosti in umetnosti (Janez Vajkard); 8. Potok — po katerem je dobil ime naš najlepši naravni park — odtok cerkniškega jezera; 11. Žensko ime; 12. Mesto ob progi Zagreb—Beograd, važnejše železniško vozlišče; 13. Daljše obdobje; 14. Predhodnik »LIK« Brest Cerknica; 15. Medmet; 16. Poln nadležnega mrčesa; 17. Malik, ljubljeneč; 19. Prekletstvo, izobčenje; 21. Vrsta obeska, ovratnica; 23. Večji požiralnik v zadnjem kraju, ki je značilen po tem, da ob usihanju v njem takorekoč vre; 24. Površinska mera; 25. Tuje žensko ime, bizantinska cesarica; 27. Zagrebški nogometaš; 29. Pastirska postojanka na zahodnem delu otoka Goričica, kjer so imeli prebivalci ob jezeru določene stajne za živino; 30. Kratica za planinsko društvo; 32. Francoski pisatelj (Claude); 34. Začetnici italijanskega pisatelja, neorealista (Kristus se je ustavljal v Eboliju); 35. Različni soglasniki; 36. Slaščica; 38. Začetna faza izvedbe smuka, spusta; 40. Francoska reka; 42. Domača izvedenka za lot, svinčnico; 43. Največji bruhalnik, kjer privro na dan vode loške doline. Napaja tudi jezersko reko; 44. Kopel v kateri namakamo — bajcamo; 45. Skupina požiralnikov južno od Dolenjega jezera; 48. Ločila; 49. Kratica za centralni komite; 50. Sanje, sni; 51. Najpomembnejši slovenski slikar (Božidar); 52. Zvišana glasbena nota; 54. Veznik; 55. Vas, ki jo jezero popolnoma obkroža. V perspektivi najatraktivnejša turistična točka; 57. Večji požiralnik na koncu »zadnjega kraja«; 58. Najvidnejši italijanski režiser in producent, mož Sophie Loren; 59. Starozidovski kralj; 60. Začetnici najvidnejšega predstavnika slovenske moderne; 62. Pretok, imenovan »jezerska reka«, ki tudi v času presihanja zadrži vodo; 64. Industrijsko mesto v severni Italiji.

Navpično:

1. Največji požiralnik — pretočnica Zelških jam, katerega ime je vezano na izvirno pripovedko o sovraštvu zgornje in spodnje-jezerskega graščaka, ter na nesrečno ljubezen njunih otrok; 2. Narkotik, zdravilo; 3. Vrsta apnenca, osnovna surovina za izdelavo cementa; 4. Naplačilo, predujem; 5. Bruhalnik severno od hlevov, ki bruha vodovje z javorniške strani; 6. Naš znani smučarski skakalec (Miro); 7. Egiptovski sončni bog; 8. Skupina največjih požiralnikov v spodnjem delu jezera (ob umetnem nasipu); 9. Tuje žensko ime; 10. Španska inačica za konja; 16. Zareze pri dogah; 18. Vrsta razcvetja; 20. Bolgarsko moško ime; 22. Gredica; 26. Kos celote; 28. Znani ameriški astronom (fonetično); 30. Šansa; 31. Osrednji del polotoka »otočec«, katerega ime izvira od nekdanje postojanke drvarjev (jasa na prehodu do zadnjega kraja); 33. Grški otok v Kikladih; 35. Večji bruhalnik pod »otoško drčo«; 37. Osebni zaimek; 38. Grško podzemlje; 39. Začetnici evropskega in svetovnega prvaka v umetnostnem drsanju; 41. Stilizirani stropi ali prehodi; 42. Domača žival, perutnina; 44. Francoska kneževina na Azurni obali; 47. Trmast, neposlušen; 48. Veznik; 53. Industrijsko mesto v Abruccih; 56. Tovarna bombažnih tkanin; 57. Neredko; 58. Nevarna vaba; 61. Znani japonski telovadec, večkratni svetovni prvak; 63. Jadranski otok. (obratno).

Ogrinc Jakob

GOSTILNA GRAHOVO

OBIŠČITE NAS!

PRIPOROČAMO

PRISTNE DOMAČE
SPECIALITETE IN
DOBRO ISTRSKO
KAPLJICO

»Igra bo,« so ljudje govorili po vasi. »Zopet po dolgem času.« Res, v Grahovem smo se tudi letos ogreli in se lotili pripravljanja drame »SIN«.

Zopet je zasijala iskrica v kulturnem življenju na vasi. Škoda, da je bila letos tako osamljena. Prišel je dan premiere. Občinstvo nas je toplo nagradilo z aplavzom in tudi s čestitkami. Dobili smo korajžo in šli smo tudi na gostovanje. V več krajih smo gostovali in tudi tam želi priznanje. Za nas je to velika spodbuda.

Toda v začetku aprila pa nas je presenetila neslana kritika človeka, ki nas primerja s profesionalnim vrhunskim gledališčem sveta. (Baje mnogo potuje in si po svetu ogleduje raznovrstne predstave.)

Tudi ni imel toliko poguma, da bi se podpisal s svojim polnim imenom, temveč psevdonimom »TAMO«!

Torej v Grahovo

Pod tem naslovom je podal dopisnik »TAMO« nekaj misli in pripomb na račun predstave »SIN«, ki jo je izvedla igralska skupina Delavsko prosvetnega društva »SVOBODA« Grahovo.

Iz dopisa ni točno razvidno, kaj je dopisnik hotel s tem povedati, saj je v isti sapi hvalil in kritiziral oziroma se je spotaknil ob vsako malenkost.

Morda je res strokovnjak, ali

pa se mu je šlo za honorar. Vsak, kdor je bral navedeni dopis, si je prav gotovo mislil, da to ni bila predstava, temveč nekakšna kulturna polomija.

Kakšna je bila predstava »SIN«, pa vedo povedati obiskovalci, bodisi doma ali pa v krajih, kjer smo gostovali.

Dopisnik »TAMO« je v zadnjem hipu prišel v dvorano. Razburjen zaradi vstopnine, o kateri je bil nepravilno obveščen, je dobil še zadnjo »moderno klop« ob strani stene. S tem se je zanj že zmanjšala kulturna vrednost predstave. Tudi otroci so mu bili v napotje, sreča zanj, da je bilo slabo vreme in se je branil z dežnikom. Drugič, če bo sonce, si bo moral oskrbeti kakšno močnejše orožje.

Opazil je tudi, da se je majala zavesa, ko je šel prišepetalec na svoj prostor. V bodoče bo moral prišepetalec zasesti svoj »kabin« vsaj eno uro pred predstavo, opremljen z vsem, kar potrebuje za čas treh ur.

Dopisnik je mnenja, da morajo izvajalci znati vlogo brezhibno in, da je opazil tremo pri očetu in njegovemu prijatelju trgovcu. Smešne se nam zdijo te pripombe, saj ravno ta dva sodelujeta pri vseh igrarh od 1945. leta dalje in o tremi ni govora. Sin Ciril je imel preveč rdeče ustnice. Zanj bomo drugič preskrbeli posebno

šminko, da ne bo komu vzbujal kdove kakšne občutke s svojimi naravnimi ustnicami.

Tudi pri drugih igralcih je našel nekaj, kar mu ni ugajalo. Nismo proti kritiki, toda ta naj bo dobronamerna. Ali bomo na ta način pritegnili mladino k sodelovanju? Danes je težko dobiti skupino ljudi, ki bi žrtvovali nešteto večerov prostega časa za tistih nekaj predstav.

Kritik je videl v našem delu le slabe strani in še te so neutemeljene. Ni pa videl nešteto zapravljenih večerov v mrzoto, ki smo jih prebili v dvorani. Vztrajali smo in se naučili. Tudi scenске stvari smo si sami pripravili. Z našim delom smo pritegnili marsikaterega mladega človeka, ki bo rad zašel v naše vrste.

Toda, če bomo dovoljevali take kritike, bomo te mlade ljudi odvrnili — preplašili se bodo, ker ne želijo sramote.

Kako je sploh mogel uredniški odbor dovoliti objavo te neutemeljene kritike, ki ga sploh ne pozna in ne ve, da je to človek, ki zavira kulturni razvoj na vasi, zavira socialistično miselnost.

Množica je čutila in ta nam je dala veliko podporo k nadaljnjemu delu. Nismo izgubili volje — še se bomo pokazali na odru.

Igralska skupina DPD
»SVOBODA« Grahovo

NOGOMET PORAZ VODEČEGA

Nogometno prvenstvo NPL — 19. kolo: Novo mesto : B. krajina 1:0, Ihan : Rog 0:3, Domžale : Usnjar 1:0, Sava : Rakek 2:0, Dob : Medvode 7:1 in Enotnost : Rudar B 4:1.

Lestvica po 19. kolu:

B. krajina	16	11	3	2	63:21	25
Induplati	17	11	2	4	52:24	24
N. mesto	17	11	2	4	49:31	24
Sava	16	10	2	4	51:30	22
Usnjar	16	9	2	5	46:23	20
Rog	16	8	2	6	38:34	18
Rakek	17	6	5	6	38:36	17
Domžale	16	8	1	7	33:37	17
Rudar B	17	6	3	8	40:39	15
Dob	16	6	1	7	35:42	15
Ihan	17	5	3	9	30:41	13
Medvode	17	4	3	10	38:66	11
Enotnost	17	2	2	13	33:72	6
Svit	12	0	3	9	27:72	3

TEKMOVANJE ZA POKAL MARŠALA TITA V ŠAHU JE ZMAGALA CERKNICA

Potem, ko je ekipa šahovskega društva Cerknica osvojila prvo mesto na tekmovanju notranjskih občin za pokal maršala Tita, si je zagotovila pravico za nadaljnje tekmovanje s prvakom Primorske moštvo »Vipave«. V tekmovanju, ki je bilo v Cerknici med prvakom Notranjske in Primorske, je zmagala Cerknica. Igrali so na štirih deskah. S tem si je ekipa Cerknice zagotovila pravico do nadaljnega tekmovanja. Uspeh šahistov iz Cerknice je zavidanja vreden in spodbuden. Upajmo, da bodo šahisti iz Cerknice še naprej dosegali take uspehe.

S. M.

Prometno podjetje SAP LJUBLJANA obvešča cenjene potnike, da bo 1. junija 1967 stopil v veljavo novi avtobusni vozni red, ki prinaša naslednje novosti oz. spremembe na področju Notranjske:

Nova avtobusna linija: CERKNICA—LJUBLJANA

4.27	odh.	CERKNICA	prih.	15.35
4.33		Rakek		15.26
5.03		D. Logatec		14.56
5.41	prih.	LJUBLJANA	odh.	14.20

Ta avtobusna zveza, ki vozi ob delavnikih je namenjena predvsem za prevoz v službo, zato priporočamo nabavo mesečnih vozovnic s **popustom!**

Spremenjena avtobusna linija: GRAD SNEŽNIK—LJUBLJANA

5.30	odh.	GRAD SNEŽNIK	prih.	20.30
5.46		Stari trg pri Ložu		20.14
5.49		Lož		20.11
6.14		Cerknica		19.28
6.34		Rakek		19.19
7.30	prih.	LJUBLJANA	odh.	18.10

Vozi vsak dan skozi vse leto.

Spremenjena avtobusna linija: LJUBLJANA—PREZID

1	2	3	4
6.00	10.20	odh. LJUBLJANA	prih. 20.30
6.30	7.00	11.20	Ivanje selo 19.34
6.36	7.06	11.26	Rakek 19.28
6.45	7.15	12.30	Cerknica 19.19
	7.58	13.13	Lož 18.36
	8.01	13.16	Stari trg pri Ložu 18.33
	8.32	13.47	prih. PREZID odh. 18.05

Pod št. 1 in 3 vozi ob delavnikih skozi vse leto;
Pod št. 2 vozi ob nedeljah, državnih in republiških praznikih skozi vse leto.

Pod št. 4 vozi vsak dan skozi vse leto in ima zvezo z avtobusom iz Rijeke, ki prihaja v Prezid ob 18.00

Strzaj Hermina

GOSTILNA NA RAKEKU

PRIPOROČAMO

NAŠA PRISTNA VINA,
DOMAČI PRŠUT IN
DRUGE SPECIALITETE

Trgovsko-gostinsko podjetje

ŠKOCJAN RAKEK

Delovni kolektiv trgovskega in gostinskega podjetja Škocjan s svojimi obrati na Rakeku, Cerknici, Ložu, Starem trgu, Novi vasi, Rakitni in drugimi pozdravlja odjemalce in priporoča nakup v svojih poslovalnicah

glas
NOTRANJSKE

Izhaja mesečno — Izdaja Občinski odbor SZDL Cerknica — Urejuje uredniški odbor: Slavko Berglez, Danilo Mlinar, Janez Logar, Mihael Mišič, Srečo Lančar, Milan Strle, Stefan Bogovčič, dr. Boris Kravanja, Mirko Suligoj, Srečo Krašovec Milan Govekar in Milan Zivkovič — Glavni in odgovorni urednik: Danimir Mazi — Tehnični urednik: Danilo Domajnko (Delavska enotnost) — Naslov uredništva in uprave: »Glas Notranjske«, Obč. odbor SZDL Cerknica — Ziro račun: NB Rakek, 5051-678-108 — Letna naročnina je 6 N din (600 S din), posamezni izvod 50 par (50 S din) — Za tujino 1 USA \$ — Tiska tiskarna Učnih delavnic Zavoda za slušno in govorne prizadete v Ljubljani